Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiều Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

★ Vụ tạo-phản : đọc số này quý bạn sẽ biết đầy đủ chi-tiết về vụ oanh-tạc và lý-lịch 2 sĩ-quan tạo-phản.
★ Thương-mại: 18 gian-thương lợi-dụng cảnh súng nổ đề làm giàu ★ Quốc-Hội: yêu-cầu Chính-Phủ chấm dứt chính-sách khoan hồng.

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 8
Năm thứ 9 số 2.162
NGÀY THỨ NĂM 1-3-1962
Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN
Ngày 25 tháng Giêng (Âm-lịch)
Điện-thoại 25.528 Hộp thư số 6
Chủ Nhiệm và Chủ Bút : HỒ-ANH
Tòa-Soạn và Trị-Sự : 86 đường Lê-Lai — Sài-Gòn

LỐI NỬA GIỜ SAU KHI VỤ TẠO PHẢN BÙNG NỔ

PHI - CƠ TẠO PHẢN THỨ HAI CÙNG VỚI THIẾU - ÚY NGUYỄN - VĂN - CỨ BỊ NAM-VANG BẮT GIỮ

• Phi cơ này bị trúng đạn hỏng bánh xe và phải đáp xuống phi trường bằng bụng.

Phi công Nguyễn văn Cứ bị Nam Vang bắt giữ

SAIGON (VTX) 27-2—Căn cứ theo một nguồn tin rất có thẩm quyền, thông tín viên Việt Tấn Xã ở Nam Vang vừa đánh điện về cho biết rằng chiếc phi cơ do tên phi công phản loạn Nguyễn văn Cứ cầm lái đã phải đáp xuống phi trường Pochentong (NamVang) hồi 8 giờ địa phương sáng ngày 27-2-62.

Chiếc phi cơ bị hư hại nặng và mang nhiều vết đạn cao xạ.

Tên phi công phản loạn đã bị nhà cầm quyền Cam Bốt bắt ngay sau khi phi cơ đáp xuống phi trường.

Ngoài ra, người ta còn được biết rằng nhà cầm quyền Việt Nam Cộng Hòa đã tức khắc yêu cầu Chính phủ Cam Bốt cho dẫn độ tên sĩ quan phản loạn về Việt Nam.

Lời yêu cầu này do Tòa Đại diện Việt Nam Cộng Hòa ở Nam Vang chuyển đạt.

Phi cơ thứ hai bị hư hại

Theo một nguồn tin đã được xác nhận thì chiếc phi cơ thứ hai cũng trúng đạn cao xạ nên bánh xe bị kẹt. Phi cơ này không ruồi được chân ra phải đáp xuống bằng bụng

Bốn phi cơ lên chận đánh

SAIGON (VTX) 27-2 — Nguồn tin có thẩm quyền cho biết rằng sáng 27-2-1962, ngay 10 phút sau khi hai tên phi công phản loạn xạ kích Dinh Độc Lập, Bộ Chỉ huy Căn cứ không quân Biên Hòa đã ra lệnh cho 2 chiếc khu trục cơ AD-6 bay lên chận đánh.

Năm phút sau đó, hai chiếc AD 6 khác cũng đã cất cánh để tiếp tay với hai bạn đồng đội trong nhiệm vụ dẹp loạn.

Tuy nhiên, vì bị lực của các cao xạ ở dưới đất nhắm bắn vào hai phi công tạo loạn rất mạnh, nên công cuộc chặn đánh của bốn phi cơ nói trên đã trở nên rất khó khăn.

Cổ-động.

Biến cuộc Lào đang chuyển hướng ?

PHOUMA CẦU CỨU sự hợp tác của Q.Đ. Hoàng-gia

đề THĂNG BẰNG LỰC LƯỢNG với LÀO CỘNG

• *Hai thủ lãnh Mỹ-Nga sẽ xuất hiện trên màn ảnh vô tuyến truyền hình Nga-Mỹ*

VẠN TƯỢNG.— Cuộc hội thương giữa Phouma và Vạn Tượng chưa đưa lại kết quả nào cả mặc dù có sự vận động ngoại giao và sự gây áp lực của Mỹ.

Tuy nhiên, ô. Bouavan Tổng Trưởng Thông Tin Vạn Tượng loan báo rằng chính ô. Phouma đã thú nhận sự bất lực không thể kiểm soát nổi Lào Cộng.

Ô. Phouma đưa ra ý kiến lấy quân lực trung lập của ông và quân lực Hoàng gia để quân bình lực lượng với Lào Cộng mới mong đi đến chỗ thành lập chính phủ liên hiệp được.

Quân trung lập có 10.000 đóng ở Phongsaly, 4.000 đóng chung với Lào Cộng tại Đồng Chum và 1.000 đóng tại Hommarath ở miền Nam Lào.

Mỹ Nga trao đổi chương trình vô tuyến truyền hình

HOA THỊNH ĐỐN . — Tổng Thống Mỹ và Thủ Tướng Nga hiện sửa soạn trao đổi chương trình hai ông sẽ xuất hiện trên vô tuyến truyền hình của hai bên vào tháng tới.

Hai ông sẽ xuất hiện trên màn ảnh 15 phút trong một cuộc phỏng vấn để trình bày quan điểm. Các cuộc phỏng vấn này sẽ được phổ biến khắp hai nước Nga Mỹ.

Mặt khác Mỹ Nga sẽ hợp tác trong chương trình khám phá không gian để hai bên đều bớt chi phí.

Thỏa hiệp Pháp — An-giê-ri

Thỏa hiệp Pháp — An-giê-ri đã được công bố. Đây là mấy điểm quan trọng : 1) Trong thời kỳ quá độ, chủ quyền An-giê-ri vẫn thuộc Pháp. 2) Cuộc trưng cầu ý kiến nếu đưa tới độc lập quân Pháp vẫn đóng thêm 3 năm, giữ căn cứ Mers El Kebir 15 năm, giữ Reggane (Sahara) 5 năm. 3) Người Pháp có quy chế riêng. Pháp còn được hưởng nhiều quyền lợi khác về kinh tế, văn hóa.

Tin ngắn quan trọng

THÁI LAN : Sở Cảnh Sát đã bắt được một lãnh tụ Cộng sản Thái quan trọng nhất từ trước tới nay.

ẤN : Cuộc tuyển cử đã kết thúc. Đảng Quốc Đại vẫn chiếm đa số ghế trong nghị viện các tiểu bang. Hai lãnh tụ quan trọng của đảng Quốc Đại là Nê Ru và Menon thắng cử.

TUY NI DI : Bốn máy bay Pháp oanh tạc một vùng ở Tuy ni di 2 tiếng đồng hồ. Nhưng Pháp cải chính tin ấy

QUAN ĐIỂM

Sửa đổi lại thể lệ thi cử

(II)

Một thể lệ thi cử tiến bộ, đối với chúng ta lúc này, phải tránh cho Chính phủ tốn kém công của vô ích, phải tránh cho học sinh cái nạn học tư, đánh phép, mua đầu bài.

Trước hết phải quan niệm lại về thi cử. Thi tốt nghiệp sau mỗi khóa học không phải là một cách lựa chọn hiền tài, một bậc thang danh vọng. **Thi tốt nghiệp** *chỉ nhằm mục đích kiểm soát xem học sinh có học đủ chương trình hay không. Học sinh nào, xét ra đã học đủ chương trình, được mảnh bằng tốt nghiệp, chứng tỏ mình đã có cái học trình độ tiểu học, trình độ trung học, trình độ đại học v.v... Ngoài ra không có giá trị gì khác.*

Muốn có công ăn việc làm, muốn tạo một địa vị phải qua

(Xem tiếp trang 4)

Đây đủ chi tiết về vụ bắn phá của bọn tạo phản

PHI CƠ ỨNG CHIẾN bị trúng đạn phải quay về

• Thủy quân lục chiến cũng bị bắn phá
• Còn một quả bom chưa nổ trong dinh Độc Lập

SÀIGÒN.— Trong số báo ra ngày hôm qua, chúng tôi đã tường thuật vụ tạo phản của hai viên phi công : Trung úy Phạm phú Quốc và thiếu úy Nguyễn văn Cứ thuộc căn cứ không quân Biên Hòa, lợi dụng chuyến đi công tác Gò Công để oanh tạc và xạ kích dinh Độc Lập. Tiếp tục tìm biết rõ vụ tạo phản, chúng tôi có thâu lượm thêm được nhiều chi tiết mới mà bữa qua chưa kịp công bố hết.

Vì sao lực lượng phòng không của Hải quân lại không can thiệp ngay ?

Những ai đã từng mục kích cuộc bắn phá của hai chiếc phi cơ phản loạn hẳn đều nhận thấy rằng, mỗi một lần chúc mũi xuống xạ kích, chúng đều bay theo một đường bay nhất định : dọc theo sông Sàigòn từ khoảng Hội trường Diên Hồng tới phía Thị Nghè rồi vòng lại dọc theo con đường Hồng thập Tự. Trong khi ấy chiến hạm đậu đầy sông, sao lại án binh bất động trong những phút đầu tiên, mãi sau mới thấy hành động ?

Theo sự dò hỏi, chúng tôi được biết rằng, lúc ấy có hơn 10 chiến hạm và mấy chục chiếc tiểu đĩnh đậu dọc theo bờ sông từ công trường Mê-Linh tới Thị-Nghè. Để phòng mọi sự bất trắc xảy ra, các hải thuyền này bao giờ cũng thường trực phòng không. Ngoài ra tại Bộ Tư Lệnh Hải Quân, lúc nào cũng có

Xem tiếp P trang 4

Các quốc gia bạn

đánh điện mừng Tổng Thống V.N.

SÀIGÒN. — Sau khi được tin Tổng Thống Ngô-đình-Diệm được bình an vô sự sau vụ hai phi công phản loạn xạ kích Dinh Độc Lập, các Quốc trưởng, các Thủ tướng các nước bạn đã gửi điện chúc mừng.

Trong số điện văn này có điện văn của Tổng Thống Hoa Kỳ ; Tổng Thống Trung Hoa Dân Quốc, Thủ Tướng Tây Đức, Thủ Tướng Nhật.

Chiều 27-2, lễ tạ ơn đã được tổ chức tại nhiều nhà thờ và chùa trong toàn quốc sau khi Tổng Thống

Xem tiếp H trang 4

TRÊN CAO quang cảnh tấp nập trên xa lộ : đồng bào kéo đi xem chỗ bãi sình nơi phi cơ tạo phản ném 4 hỏa pháo trước khi lao đầu xuống khúc sông gần đồn Mỹ An. HÌNH GIỮA BÊN PHẢI : Nơi phi cơ rớt, cách kho xăng 40 thước. HÌNH DƯỚI : phi cơ tạo phản được kéo về trước bộ Tư Lệnh Hải Quân và đang được trục lên. (ảnh L.V. và V.Q.)

TIẾNG BOM TẠO PHẢN VỪA PHÁT NỔ

GIAN THƯƠNG ĐÃ HOÀNH HÀNH chở gạo, than đi dấu

• Hàng trăm tạ gạo và than bị chận bắt
• 18 chủ tiệm gian manh bị điệu về bót

SÀIGÒN.— Sáng 27-2, vừa thấy súng nổ ở đô thành, có một số các bà nội trợ hối hả đi mua sắm thực phẩm để tích trữ. Chợ bữa mới lối 9, 10 giờ đã tan vì hàng bán hết veo trong chốc lát. Một số con buôn gạo than đã không để lỡ cơ hội làm giàu phi pháp : dấu thực phẩm và than để bán với giá chợ đen. Khi các bà nội trợ tới hỏi mua thì thoạt đầu họ bảo hết. Khi thấy các bà hết sức nài nỉ họ mới đem ra bán với giá cắt cổ như 550đ một bao thay vì 700 đồng. Cảnh này diễn ra ở nhiều nơi trong đô thành, có nhiều vựa buôn còn đưa gạo cho một số phu xe ba bánh đem đến các đầu ngõ công khai hạn giá chợ đen hoặc dấu để sau này mới bán. Biết rõ hành động thừa nước đục thả câu ấy, nhân viên Cảnh Sát đô thành liền theo dõi và...

Bắt hàng trăm bao gạo chở đi bán chợ đen

Kết quả, nhân viên hữu trách Quận Nhì đã chận bắt 22 chiếc xe ba bánh chở có tới hàng trăm bao gạo. Khi bị cật vấn, các chủ xe ba bánh khai rằng đã được lệnh của chủ vựa đưa gạo đem đi dấu để rồi bán chợ đen. Họ khai thêm là số gạo ấy của các vựa gạo T... T. S... L.H. và nhiều vựa khác nữa.

Đồng thời, nhân viên hữu trách cũng đã bắt được 15 người bán gạo quá giá, tịch thu 100 tạ gạo.

Xem tiếp G trang 4

Vụ phi cơ phản loạn xạ kích

3 thường dân bị tử nạn

lối 20 người bị thương

SAIGON (VTX) 27-2.— Trong một cuộc phỏng vấn dành cho Việt Tấn-Xã, ông Vũ-tiến-Huân, Đô trưởng Saigon, có xác nhận rằng trong vụ hai tên phi công phản loạn xạ kích Dinh Độc Lập sáng nay, đã có 3 thường dân chết và lối 20 người khác bị thương.

Mặt khác, theo giới hữu quyền cho biết tại Dinh Độc Lập cũng có 1 nhân viên nội dịch tử nạn và lối mười vệ binh bị thương.

Ngay trong buổi chiều, Giáo sư Trần Đình Đệ, Bộ trưởng Y Tế đã đến tận bệnh viện thăm viếng úy lạo những người bị thương.

Phi hành gia Glenn

được mời qua viếng Nga ?

HOA THỊNH ĐỐN (AFP) 27-2.— Hôm nay, phát ngôn viên Bạch cung xác nhận rằng trung tá Glenn đã nhận được hàng trăm lá thư mời đến thăm các thành phố Mỹ và ngoại quốc. Phát ngôn viên cho biết rằng chương trình của phi hành gia Glenn không phải thuộc Bạch Cung nhưng thuộc Cơ quan Hàng không và Không gian Mỹ.

Ông không chịu bình luận các tin đang bao nói rằng dường như Glenn được mời sang Nga.

TỪ THÀNH đến TỈNH

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC Thứ Năm 1-3-1962

(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ, chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S. Vũ-minh-Ngọc	76, Đại-lộ Đồng-Khánh	Chợlớn
B.S. Nguyễn-đức-Quảng	15, đường Lý-thành-Nguyên	Sàigòn
B.S. Trần-văn-Ninh	161, đường Võ-Tánh	Sàigòn
B.S. Nghiêm-thị-Thuần	480, đường Võ-di-Nguy (Phú-Nhuận)	Sàigòn

TIN TUYỂN DỤNG :

— Bộ Tư Lệnh Không Quân cần tuyển mộ 1 số sinh viên sĩ quan Không quân để theo học khoá phi công tại Hoa Kỳ. Địa điểm thâu nhận hồ sơ trại Phi Long (Lăng Cha Cả Tân Sơn Nhất) trong những ngày thứ 2,4,6, đơn nhận kể từ ngày 2-3-62 ưu tiên thâu nhận những người có bằng cấp cao và nộp hồ sơ trước. Điều kiện : có tú tài I (ban A và B) trở lên hoặc bằng cấp tương đương.

CÁC NỮ CÁN BỘ BÁN QUÂN SỰ CỦA ĐÔ THÀNH HÃY ĐẾN TRÌNH DIỆN TÒA ĐÔ CHÁNH

SÀI-GÒN.— Tòa Đô Chính Sàigòn thông báo cho toàn thể nữ cán bộ bán quân sự của Đô Thành Sàigòn được rõ : Để tiện việc thảo luận và sắp đặt công tác trong thời gian sắp tới, yêu cầu các chị em liên lạc ngay với Văn Phòng Tòa Đô Chính Sàigòn (Trụ Sở Thanh Đoàn Công Dân Vụ cũ) vào giờ làm việc, trong những ngày 1,2,3,4,5 và 6 tháng 3 năm 1962 (kể cả chiều thứ bảy và ngày chủ nhật) để được thông báo những chi tiết cần thiết.

SÁU TÂN Y KHOA BÁC SĨ

SÀIGÒN.— Trong khóa tháng 2 vừa qua, 6 sinh viên trường Đại Học Y khoa Sàigòn đã đậu bằng Y khoa Bác sĩ Quốc gia : Hạng tối Danh dự : Ô.Ô. Đặng Quốc Phú, Lương Trọng Cửu, Hoàng Cơ Lân, Đặng quốc Dzung. Hạng Danh dự : Ô.Ô. Phạm nhựt Hồng, Đoàn Trinh. (VTX)

MỘT THƯỜNG DÂN MỸ TỬ NẠN VÌ NGÃ TỪ MÁI NHÀ XUỐNG ĐẤT

SÀIGÒN.— Nguồn tin của Mỹ cho hay, sáng 27-2 một thường dân Mỹ đã bị tử thương vì ngã từ trên mái nhà 4 tầng xuống đất. Ngôi nhà này số 85 đường Yên Đổ, Sàigòn. Nạn nhân là ông Sydney Ambrose, 59 tuổi, quán tại Portland, Oregon (Hoa Kỳ), và đã giúp việc tại hãng Videco từ năm 1960 với chức vụ phụ tá kỹ thuật. Sau khi tai nạn xảy ra, ông Sydney Ambrose được đưa vào bịnh viện Đồn Đất, và một giờ sau ông đã thở hơi cuối cùng. Theo các bác sĩ, nạn nhân đã bị bể sọ trong lúc té. (VTX)

TẮC XI PHÁT HỎA

SÀIGÒN.— Hồi 6 giờ 30 chiều 27-2 chiếc xe tắc-xi mang số NBF 337 đậu tại góc đường Phan đình Phùng và Bàn Cờ bị giây điện chạm nhau phát hỏa phía sau chỗ đầu máy. Ngọn lửa cháy lên cao, người đi đường chạy đến dập tắt được ngọn lửa. Tuy nhiên chiếc xe này cũng bị hư hại nặng. (C.C)

BỊ BAO GÒN ĐÈ GÃY CHÂN

SÀIGÒN.— Hồi 2giờ30 chiều 27-2, ông Đào văn Thích 46 tuổi ngụ tại đường Trịnh minh Thế làm công cho hãng bông gòn C.S.T đang làm việc thình lình bị bao bông gòn nặng 100 kilo ngã đè gãy chơn mặt. Ông Thích được chở vào bệnh viện điều trị. (C.C)

VÌ 100 ĐỒNG, ĐÃ CHẾT NGƯỜI

MỸ THO.— Quảng trong Ơ. tự Tư T. 37 tuổi, làm nghề vẽ quảng cáo, theo đoàn hát bộ Xuân Hòa Thạnh diễn tại đình Điều Hòa. Hồi 11giờ trưa 26-2, ông Ơ. gây gổ với bà Phạm thị M. 28 tuổi, vì bà này nợ ông 100 đồng mà không trả. Quá nóng, ông Ơ. đã đá vào hông và thoi vào ngực bà M. khiến bà té xỉu. Đưa vào nhà thương, tới chiều bà M. chết. Ông Ơ bị bắt. (H.S)

ĂN MIẾNG TRẦU MẤT 8 LƯỢNG VÀNG

BÌNH DƯƠNG.— Vào hồi 11 giờ trưa 27-2, bà Nguyễn thị Thưa 43 tuổi ở ấp Đông xã Thạnh Đông, ngồi trên xe đò Liên Hoà vừa khóc vừa kể lại rằng bà trúng số 50.000 đồng kỳ xổ ngày 13-2, bà mua 8 lượng vàng rồi mang lên Chợlớn gửi. Bất ngờ trong lúc đi có 1 bà ăn bận sang trọng mời bà Thưa ăn trầu. Bà Thưa vừa cắn rập miếng trầu thì bỗng xây xẩm mặt mày. Đến khi tỉnh thì số vàng đã biến mất cùng với người đàn bà nọ. (V.V)

CHƠI LỬA BỊ CHÁY NHƯ CÂY ĐUỐC SỐNG

HUẾ.— Hôm rồi, em Trần thị Th. 5 tuổi, con ông bà Trần văn T. ở Phú Bài thừa lúc cha mẹ đi vắng, chạy vào bếp thắp đèn đốt lửa chơi. Không ngờ lửa táp vào quần áo bốc cháy bùng bùng như cây đuốc sống. Khi người lân cận dập được lửa thì em đã bị phỏng nặng. (V.Tr)

VIỆT CỘNG CHẶN BẮN XE ĐÒ

PHƯỚC THÀNH.— Hồi 9 giờ sáng 25-2, có 1 chiếc xe đò chở đầy hành khách chạy từ khu Dinh điền An Linh 2 xuống Biên Hòa. Khi xe chạy tới vùng Bà Lò bỗng có một toán V.C chặn đường. Tài xế đạp thắng nhưng thắng không ăn xe chạy qua khỏi chỗ chúng đón, nên chúng xả trung liên bắn theo. Đạn trúng một ông lão và một cô gái tên Trần thị Thêu, 16 tuổi ở dinh điền An Linh 2, cả 2 đều tắt thở. (T.H)

Sau vụ tạo phản oanh tạc dinh Độc-Lập

QUỐC-HỘI YÊU CẦU TỔNG-THỐNG chấm dứt chánh sách khoan hồng

Nhiệt liệt hoan nghênh đồng bào bình tĩnh

SÀI GÒN. — Văn Phòng Quốc Hội vừa công bố quyết nghị sau đây: Sáng nay 27 tháng 2 năm 1962 hai phi cơ đã ném bom và bắn phá gây thiệt hại vật chất tại Dinh Độc Lập. Nhờ Ơn Trên, Tổng Thống và các cộng sự viên thân cận được an toàn và ngay sau đó Tổng Thống đã đi kinh lý theo chương trình đã định.

Văn Phòng Quốc Hội Việt Nam Cộng Hòa họp tại trụ sở Quốc Hội nhận định rằng :

— Sự việc này chỉ là hành vi phá hoại của một vài cá nhân vô kỷ luật.

— Dân chúng đồng bào Thủ đô đã tỏ ra rất bình tĩnh và sáng suốt.

— Quân đội cũng như các lực lượng an ninh đã biểu dương tinh thần kỷ luật và tích cực đối phó.

Quyết nghị

1) Bày tỏ sự hân hoan của Quốc Hội Việt Nam Cộng Hòa trước sự an toàn của Tổng Thống và cộng sự viên thân cận.

2) Hoan hô tinh thần hăng hái kỷ luật và phản ứng nhanh chóng hữu hiệu của quân đội và các lực lượng an ninh.

3) Nhiệt liệt hoan nghênh tinh thần bình tĩnh sáng suốt của đồng bào Thủ đô.

4) Cương quyết lên án những hành vi có tính cách phá hoại an ninh quốc gia trong lúc Chánh phủ và toàn dân đang nỗ lực diệt cộng cứu quốc.

Xem tiếp Q trang 4

DỊCH CÚM nạn chó dại

xuất hiện tại Huế và Nha Trang ?

HUẾ. — Trong những ngày gần đây, vì ảnh hưởng thời tiết, dịch cúm dường như muốn hoành hành ở Huế. Hiện nay ít có gia đình không có người mắc bệnh này. Đa số bệnh nhân đến xin khám bệnh ở bệnh viện công hay tại các phòng mạch tư của các bác sĩ và các đông y sĩ đều khai rằng trong khi họ làm việc hay sống lành mạnh thì bỗng nhiên thấy ê ẩm mình mẩy, bải oải tay chân, nhức mỏi sau gáy, mắt lờ đờ rồi ngã sốt và nằm liệt luôn. Riêng trẻ con có những hiện tượng kỳ lạ:đang ăn chơi bỗng nhiên mặt mày tái nhợt, môi hơi thâm rồi muốn đi nằm, và nằm mê man, mạch độ lên rất cao, có khi gần 40, nhưng rồi hạ dần và lên xuống không đều. (V. TR.)

Xem tiếp M trang 4

Tình trạng học-sinh sinh-viên kiếm việc làm

TÌNH CẢNH BI ĐÁT của học-sinh sinh-viên nghèo

(Tiếp theo)

Nguyên do

Nguyên do sâu xa của vấn đề là một tinh thần đáng kính. Đó là tinh thần quật cường. Từ ngàn xưa, học vấn rất được khuyến khích. Trong lịch sử, đã có biết bao nhiêu " quan trạng " , quan cử , xuất thân trong những túp lều tranh. Học vấn đối với thứ dân là phương tiện tiến thân. Rồi đến thời kỳ Pháp thuộc, các nhà cách mạng đã thấy rằng muốn giành lại độc lập, phải trau giồi dân trí, cần phải có những người học thức đầy đủ, nên họ mới phát động phong trào du học , — sang Tàu, sang Nhật, — học lại những kỹ thuật tân tiến đã đánh bại họ. Ngày nay, nước nhà độc lập rồi, nhưng tinh thần quật cường vẫn còn tồn tại,nếu không nói là mạnh mẽ hơn lúc nào hết. Từ người dân quê dốt chữ đến cô bán hàng

Xem tiếp T trang 4

NÔNG THÔN TRONG CHIẾN TRẬN

PHẦN II

NHÀ BÁO MẮC BẪY

(Tiếp theo) *Ký-sự của VŨ-BÌNH*

Miệng anh vừa nói, anh vừa cúi xuống mé lúa gỡ lên một cần bẫy và mấy cây gài.

Chúng tôi đi đến đầu giòng thì anh vạch một lối cỏ cho rộng đường mòn heo đi ra, và đặt cần bẫy xuống chỗ đó, rồi bảo :

— Ông ở đây coi bẫy tôi lùa nó ra.

Anh đi một nửa vòng chừa mười thước, rút chà cây đập lên là và « hùi, hùi » mấy tiếng, thì gà trong lùm chạy dùa ra vô số. Một con gà mái cho đầu vào vòng bẫy bị giựt treo lủng lẳng trên cần. Nó vừa gáy cho cần bạ xuống thì tôi đã đến gỡ.

Anh ấy chạy lại cầm lấy con gà và nói :

— Ông đưa tôi xách cho, để rủi nó làm dơ quần áo mất công. Tôi còn bẻ bắp chuối nữa. Thịt gà trộn bắp chuối là số dách ở vườn á ông.

Xem tiếp N trang 4

Cách Phan Rang 35 cây số

Phá mật-khu V.C. tại Đá Hang

PHAN RANG (VTX) 27-2-62.- Sáng 25-2, lực lượng an ninh tỉnh Ninh Thuận đã mở cuộc tấn công vào mật khu Đá Hang của Việt Cộng tại Cát Hải, cách Phan Rang 35 cây số về hướng Đông Bắc.

Trong cuộc hành quân này, lực lượng an ninh đã chạm súng với một đại đội Việt Cộng. Theo nguồn tin mới nhận được có 20 Việt Cộng bị hạ, 25 tên khác bị bắn trọng thương và một tên khác bị bắt sống

Xem tiếp C trang 4

DÂN NGHE

MONG MỎI ÁNH SÁNG...

Bà con ở đường Nguyễn Huỳnh-Đức, nhất là khoảng từ T.T. Bưu điện chỗ đường rầy tiếp giáp T.M. Giảng nối dài, lấy làm ấy náy mấy tuần nay vì ngọn đèn đường . Có trụ có bóng mà không có... lửa điện. Mong rằng nhà hữu trách Phú-Nhuận và Nhà-Đèn lưu ý, cho nhân viên đến « thăm bà con » vào lúc chập tối nhá nhem, nửa đêm gà gáy một chút. Nếu tới đây vào giờ khác ấy, Nhà Đèn sẽ « cảm động » vì cái cảnh sống « tối tăm », xe cộ chen lách trong bóng tối, « pha » phiếc rất dễ gây tai nạn, và nhà hữu trách về An Ninh sẽ thấy cái hình ảnh... bất an rất có thể xảy ra...

Xem tiếp D trang 4

ĐI XEM CHỢ PHIÊN LÀ GÓP PHẦN VÀO CÔNG CUỘC XÃ HỘI . LIÊN - ĐỚI PHỤ - NỮ

SỐ 52 Truyện dài trinh thám — Phóng tác của LƯƠNG QUÂN

— LTS. Thiên tiểu thuyết này chỉ là một tác phẩm tưởng tượng. Nếu chẳng may có sự trùng hợp tên tuổi hoặc sự việc là ngoài ý muốn của tác giả.

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG 9

CHẠY TRỐN !

Khánh nhìn thật nhanh sang phía nàng, rồi lại chăm chú nhìn ra con đường trước mặt. Không hiểu sao, cứ hễ khi nào có nàng ngồi cạnh là chàng lái xe hết sức thận trọng.

— Có chuyện gì thế hở cô ?

Nàng lắc mạnh đầu làm sóa mớ tóc mềm óng ánh xuống bờ vai:

— Tôi... Tôi chợt nhớ ra là hôm nọ anh có hỏi tôi làm thế nào biết được chuyện xe có chở tiền nhất...

tiền tối tân và không bảo kê nữa thì ba tôi cho họ là điên và nói là chận đánh xe tiền chẳng có gì là khó khăn. Hai cha con tôi bàn cãi rất nhiều lần về chuyện đó. Chính ba tôi nảy ra ý kiến dấu xe tiền vào trong một xe "rờ-mooc". Anh chớ có nghĩ rằng ba tôi bàn thế là có ý nghĩ thực hiện ý định đâu. Không, ba tôi chỉ bàn chơi cho vui. Nhưng tôi, tôi đã sinh bụng vẩn vơ. Tôi nghĩ rất nhiều về việc thực hiện cướp xe chở lương.

Khánh cho xe chạy chầm chậm, hết sức lắng tai nghe. Mắt chàng nhìn đăm đăm ra xa, nhìa mặt trời đang khuất dần sau giẫy núi màu tím sẫm.

Ngọc Chinh vòng hai tay bó gối, miệng vẫn tiếp :

— Ba tôi người bệnh hoạn luôn luôn. Mới đầu còn cố gượng, nhưng sau đành quỵ vì bệnh. Hãng cho nghỉ phép một thời gian để chạy chữa. Hết hẹn, ba tôi vẫn chưa đủ sức đi làm, thế là bị đuổi. T... gặp lão giám đốc, van vỉ hết... tiếp đãi tôi chẳng khác gì một kẻ đến... từ đó, khi ba tôi mất đi, tôi thề sẽ... chuyện một công hai việc: vừa trả... tiền tiêu sài thoả thích. Mưu mẹo làm... đâu, tôi chỉ còn tìm người hợp tác... tôi, trong một quán nước, tôi nghe... Anh Cao. Theo câu chuyện tôi nghe... những điều kiện mà tôi cần đến... gặp bắn... câu chuyện đâu đuôi chỉ...

... nói :

... vì ba cô gặp cảnh hoạn nạn thế... ... anh lắm... (Khánh nhìn thấy nàng... Anh Khánh, tôi hối hận là chính... cớ sự này. Tôi biết tôi chỉ là một... cũng nghĩ đến tiền..., nhưng thực... việc lại đi đến bước đường cùng... giết người thì dễ lắm, vì người ta... trên màn ảnh, nhưng khi sự thực... là...

... nàng :

... anh có bằng nghe tôi... Tại sao... ta nhau trốn ra nước ngoài ? Đi... kịp. Có nghi thế nào ?

... tôi lắc đầu :

... sự thì tôi không bỏ giờ được... kẻ giết người gác, trước khi... cũng ta bỏ trốn đi mọi đàng. Bây giờ... đến cùng, anh Khánh ạ. Nhưng... anh cứ đi một mình. Anh thoát... tôi, tôi sẽ tự tực. May ra... đến được nay. Tôi con sợ mất... Anh, anh nên trở đi ngay là... lẽ anh không nên nhúng vào vụ... nhìn Khánh. Tôi biết lúc đầu... nung tại sao sau đó anh lại bùa...

... chứ con tại sao nữa ! Ngay từ... huyện gì đối với tôi cũng không...

... tôi đi lang thang ngắm nghía các món đồ hàng sa sĩ bày trong tủ kính các tiệm và ao ước có tiền mua sắm như những người xung quanh. Ba tôi luôn luôn nhắc tới chuyện xe chở lương, và tôi thường mơ ước đến số tiền lớn đó. Cho đến khi hãng sử dụng loại xe chở...

... ân hận quá, anh Khánh ạ.

Mắt đăm đăm nhìn ra trước mặt hồi lâu, Khánh bỗng nói, giọng đầy cảm xúc :

— Thế tại sao chúng ta không trốn đi. Lấy được tiền xong sẽ cùng đi với nhau... Cô Chinh... cô... Cô... em là người đầy nhất từ trước tới nay đã làm cho anh muốn sống ở đời... Em... em có bằng lòng như vậy không ?

(Còn nữa)

GIA ĐÌNH KÝ CÓP

Tranh và lời của VĂN ĐẠI

MÁU LỆ SẮT SON

Tranh của HUY TƯỜNG Lời của PHẠM CAO CÙNG

TÓM TẮT KỲ TRƯỚC : Hai Cần (chính tên là Thế Hùng) nguyên trước là một cấp chỉ huy trong hàng ngũ chiến sĩ quốc gia chống thực dân, nhưng gặp lúc thời thế suy vi đành phải ẩn danh làm người giúp việc cho Lê Định, một nhà văn nghèo tiền nhưng giàu tình. Nữ danh ca Phương Thủy cảm mến Lê Định, nhưng bị bọn côn đồ do Thảo Hòa cầm đầu tìm cách phá khuấy, không biết nhờ ai che chở ngoài bọn Bảy Hổ và Tư Quất là hai tay hộ vệ trong gánh hát. Vì hữu dũng vô mưu, chống lại bọn Thảo không xuể nổi. Bảy Hổ phải cầu cứu võ sư Huỳnh Cương, trong khi chính Thảo, - bị Hai Cần khống chế, - cũng tìm cách van nài thầy dậy cũ là cụ Cử Thuật tiếp tay...

483) Rồi Nhơn quay lại hỏi Cương :

— Anh liệu vết thương ấy đã đủ kết liễu tính mạng hắn hay chưa ?

Huỳnh Cương hai mắt đăm đăm nhìn về phía xa, lơ đãng gật đầu. Nhơn lại hỏi :

— Như vậy, chúng ta có cần lo đối phó với hậu quả của vụ án mạng này hay không ?

Huỳnh Cương như còn mải suy nghĩ đuợc đâu đâu. Chàng chỉ lơ đãng lắc đầu, rồi kéo tay Nhơn, cùng lên xe đạp rồi thong thả rẽ vào phố trong... Kế tiếp, Nhơn còn hỏi Huỳnh Cương mấy câu nữa, nhưng họ Huỳnh chỉ im lìm không trả lời chi hết. Có lẽ trong đầu óc, chàng còn mải mê suy tính, dự đoán sự gì.

Lúc này, trời đã nhá nhem tối. Từng đám mây trắng đục nặng nề, hình như còn vướng lại ở nóc mấy ngôi nhà máy đồ sộ phía bờ sông. Bỗng Huỳnh Cương lầm bầm :

— Chà, thằng cha thiệt là quỷ quyệt !

484) Nơi đây là một khu đất trống, bỏ hoang từ lâu, nhưng rồi từ khi có vài chiếc lều dựng lên một cách sơ sài để mỗi chiều bán rượu và khô mực cho mấy tay «bợm nhậu» thì thiên hạ lần lần kéo tới. Trước hết, là mấy thằng trẻ nít, thoáng nghe mấy ông say rượu nói năng bí bét thì tưởng là có đám "uỵnh lộn" nên xáp tới coi... Mấy chị bán kẹo, bán mía, từ đàng xa, thấy thế, lại tưởng là có đám hát xiệc giữa trời, cũng vội vàng ùa tới kiếm mối...

Rồi ngày này, qua ngày khác, trẻ cũng như già, lâm người đã coi thành lệ, khi nhàn rỗi, tới khu đất trống đề... nhìn nhau hoặc ăn quà vặt và tán chuyện gẫu, đấu cờ tướng !

Thế là chẳng cần có nghị định của ông Xã Tây mà khu đất này bỗng trở nên cái "bùng binh" đông đảo suốt ngày, và chẳng bao lâu, mấy người buôn bán cũng tiện dịp đến tụ hội bày hàng, biến thành một khu chợ chiều sầm uất.

485) Tại đây cũng là chỗ họp mặt của anh bếp, chị giúp việc nhà, con nhỏ bồng em nhưng hiện đương thất nghiệp, chưa có sở làm. Họ ngồi trên mấy cây cột đèn đã hư bỏ nằm ngang mặt đất, vừa chuyện gẫu, vừa đợi xem có ai đi chợ, thấy họ ngồi không thì gọi lại cho việc làm chăng ?

Bọn này có thể coi như là một tờ báo sống của "bùng binh» vì không một việc gì xảy ra tại đó mà họ không biết. Chứng cớ là lúc ấy, một gã gầy nhom, ngồi vắt vẻo hút thuốc trên góc cột đèn, chỉ tay mà thách đố cả bọn :

— Nè, lũ bây, ta đố có ai biết bọn người kia làm gì, và đi đâu không đây ?

Mọi người nhìn theo tay chỏ, thấy có một bọn mấy người, ăn vận khá lạ kỳ, vác mấy chiếc rương lớn trên vai, đi từ đàng xa tới.

Họ tất cả bốn người, hai trai, hai gái.

(Còn nữa)

CHÚNG TÔI MỜI...

(Tiếp theo trang 3)

chỉ là một chuỗi kiên nhẫn 1. Tôi cũng phải luyện những khả năng có vẻ như thiên bẩm của tôi. Vì vậy, bề ngoài người ta tưởng tôi không cần gì suy nghĩ nhưng thật tôi cũng phải dò dẫm như tất cả những "thợ tính" khác ; có điều cái dò dẫm của chúng tôi được thi hành với một tốc độ vượt bực nào đó, đến nỗi người ta có cảm tưởng như một phản ứng đột nhiên. Cũng có thể rằng trong sự suy nghĩ đó của tôi còn có một phản ứng vô thức trợ giúp. Nhưng tôi thì không cho là hẳn như vậy. Vì như nhiều người đã biết, cho tới nay, khả năng của bộ óc con người mới chỉ được sử dụng có một phần, biết đâu rằng bộ óc của tôi chỉ đã được sử dụng thêm một phần nào nữa của nó, nên mới được như vậy. Và khi bộ óc này được tận lực khai thác thì kết quả sẽ còn làm cho nhiều người ngạc nhiên hơn.

" Cũng vì lẽ đó mà những người bình thường tỏ ra vô cùng kinh ngạc khi thấy có kẻ có thể rút những căn số lập phương, nâng bội số bậc tám và nhân bằng hai ba chục con số bằng phương pháp tính nhẩm. Nhưng người ta không ngờ rằng đối với những "thợ tính" chúng tôi, tính cộng mới là khó hơn cả. Vì loại tính này không thể rút ngắn được.

Có người tò mò muốn biết trong lúc tính nhẩm như vậy, Dagbert đã thấy trong người như thế nào, nghĩa là có cảm giác gì? Ông chỉ lắc đầu :

— Chịu. Cái đó thì chịu. Thật quả điều đó thì không thể nào thông cảm được. Nhưng có điều biết được là khi tính; toàn thân tôi như đều có tham gia. Có những con tính mà tôi đã phải làm với cả chân tay, ngón chân ngón tay. Tôi cảm thấy con số như được viết trên da thịt tôi. Vì vậy mỗi khi tôi biểu diễn người ta thường thấy tôi có những cử chỉ lạ lùng. Tôi có cảm nghĩ rằng nếu người ta trói chân tay tôi lại thì tôi sẽ mất đi một phần lớn khả năng. Khi một họa sĩ — tôi muốn nói tới loại nghệ sĩ sáng tác, chơi màu chứ không phải loại người kẻ biển sơn quét vôi và cóp nhặt — một thi sĩ... sáng tác thì tất cả con người, tâm hồn họ đều phải rung cảm ; tôi cũng vậy, khi làm tính toàn thân tôi đều tham dự. Một điều quan trọng nữa là khi tôi làm tính thì không còn có một vấn đề gì có thể lọt vào trí óc tôi được.

Một người như Dagbert, có tài, có mục đích và nhất là lại yêu mến mục đích của mình thì hẳn phải có một mơ ước, một hoài bão. Trả lời câu hỏi về cái mơ ước gần nhất của ông, Dagbert cho biết :

— Trong lúc này tôi chỉ mơ ước có dịp đi một vòng Mỹ châu để thi tính với những máy tính điện tử.

Trước những mẩu chuyện trên đây về kỳ tài Dagbert, người ta thấy ông quả có đủ những đức tính; bằng hái, kiên nhẫn, can đảm, giàu nghị lực, có ý chí... và biết đâu sự thành công của ông chả là nhờ những đức tính đó.

Mỗi ngày một truyện

(Tiếp theo trang 3)

— Em cũng thế, em cũng chỉ ước mong như thế mà thôi. Vậy là anh bằng lòng. Sáng sớm mai em sẽ đi đăng báo ngay và chắc là cậu em sẽ trở về ngay. Lúc đó em sẽ đem nó đến đây với anh lập tức.

— Được rồi anh chờ. Anh sẽ gọi cậu giáo cũ lên thanh toán tiền lương tối nay và cho họ nghỉ việc ngay. Bây giờ thì anh đánh xe đưa em về nhé.

Nghe tiếng người con gái vô cùng quen thuộc, cậu Giáo lò dò ra mở cửa hé nhìn sang phòng khách. Hai chân cậu bỗng như rủn ra, cậu ù té chạy về phòng..

oOo

Khi đưa người đẹp về nhà rồi, Tư Phúc trở về. Vừa vào đến cửa, Tư Phúc hét gọi cậu giáo ầm ỹ. Nhưng không có tiếng trả lời. Ngạc nhiên, Tư Phúc chạy thẳng vào phòng học. Bọc quần áo của cậu giáo đã không còn trên ngăn tủ nữa. Thay vào đấy là một mảnh giấy với vài nét chữ, nguệch ngoạc :

" Ông khỏi cần đuổi tôi nhọc công vô ích. Tôi cũng chẳng thèm cần chờ ông thanh toán... lương. Tôi đã biểu cái lòng dạ bần tiện, " đều giả của ông. Không bao giờ tôi còn bước chân về cái nhà bần " thỉu này nữa. "

" Cậu giáo hàm phận của ông "

Đọc xong thư, Tư Phúc mỉm cười. Chắc là lúc này anh chàng học sinh này đã nghe lỏm chuyện ở ngoài phòng khách nên đã tự ái cuốn gói đi trước khi bị mời ra khỏi nhà. Như thế lại càng yên chuyện, Tư Phúc lại khỏi phải giảng giải lôi thôi, và cũng không phải mang tiếng ác với thiên hạ. Thật là nhất cử lưỡng tiện.

Tư Phúc chỉ còn chờ ngày mai người đẹp dẫn cậu trai đến ra mắt mà thôi.

Nhưng hôm sau, mới tang tảng sáng Tư Phúc đã nhận được thư của người đẹp. Mắt nhắm mắt mở trên giường, Tư Phúc đọc được mấy giòng " âu yếm " :

" Thật tôi không ngờ con người như ông mà lại keo bẩn bần tiện đến như thế. Ông đừng chờ tôi dẫn em tôi đến làm gì cho nhọc công. Em tôi nó chẳng còn xa lạ gì với ông nữa. Tôi phải cám ơn em tôi thật nhiều vì chính nó đã giúp tôi hiểu rõ bộ mặt thật của ông. Từ nay yêu cầu ông đừng liên lạc gì với tôi nữa kể cả thư từ. Chúc ông sung sướng với cái kẹt bạc đầy trong số có cả 400 đồng tiền dư tháng rồi vì ông không phải nuôi người ở ".

TÂY HÁN CHÍ DIỄN NGHĨA

SỐ 78 — Hải-Âu-Tử dịch thuật

(Tiếp theo)

Các tướng tá lớn nhỏ nghe lệnh truyền, ai nấy đều sợ hãi rụng rời, da sởn vẩy ốc, lòng hồi hộp, không ai dám ho he lấy một tiếng.

Lịch-Sinh thấy mình đã không cứu được Ân-Cái, người tùy tòng của mình cũng bị tội lây, đành lủi thủi về trình Hán-Vương.

Về đến triều-đường, Lịch-Sinh rập tầu tạ tội rồi tâu :

— Hạ thần mang Vương-chỉ đến doanh trại, vì thần cưỡi ngựa vào trong doanh nên bị Hàn-Nguyên-soái chiếu quân luật toan chém, may nhờ có Vương-chỉ nên thần được tha, còn người theo hầu của thần và Ân-Cái đều bị chém đầu bêu tại cửa Viên, nếu thần không nhờ có Vương-chỉ trong người thì cũng bị chém rồi, không còn đâu mà về đây gặp Bệ-hạ nữa.

Hán-Vương nghe tâu giận lắm, phán :

— Trẫm đã có «chỉ» rõ ràng ban xuống, mà y còn như thế à !

Hàn-Tín lại quá quắt đến thế kia ư ?

Tiêu-Hà tâu :

— Tướng ở ngoài, có khi không phải tuân mệnh vua, đó chính là quyền người cầm quân nơi Biên khổn, hợp đạo của người làm Tướng đó.

Hán-Vương hỏi :

— Chém Ân-Cái dụng ý để làm gì ?

Hà nói :

— Chém Ân-Cái chính là «Giết kẻ quyền quí để lấy oai trấn áp lòng mọi người, cho ba quân chỉ biết có chủ tướng, chứ không biết đến Địch-quốc». Binh pháp đã dạy: "Ở trong mà quân biết sợ chủ tướng thì thắng, nếu để quân sợ cường địch ở ngoài sẽ bại». Đại-Vương được Hàn-Tín dùng binh hợp pháp như vậy, lo gì chẳng phá được cường Sở chẳng phục được sáu nước.

Lịch-Sinh cũng phục xuống lạy rồi tâu :

— Quân uy của Hàn-Tín rất nghiêm, rất hợp với phép điều binh khiển tướng. Tuy Tín có cho giết người tùy tòng của thần, mà thần rất kính phục lối chấp pháp của Tín. Sau này phá Sở chỉ có Tín chứ còn ai. Vậy xin Vương thượng ban sắc khen Tín, để chư tướng phải kính phục Tín càng trân động hơn ngày nay.

Hán-Vương đổi giận làm lành phán :

— Ý kiến của khanh rất hay.

Phán xong, sai lấy giấy bút chính tay viết sắc sai người mang đến khen Tín.

Chưa biết khen ra sao. Xin xem hồi sau kể tiếp.

HỒI THỨ 41

Sai Phàn-Khoái sửa đường Sạn-đạo

Cho Chu-Kỳ giả tiếng mộ phu

Nhắc lại việc Hán-Vương tự tay thảo tờ sắc xong, sai viên cận thần là Chu-Nguyên-Thần phủng tờ «thủ sắc» và mang theo rượu ngon dê béo đến doanh quân để khen thưởng Hàn-Tín.

Hàn-Tín nghe tin có Vương mệnh đến vội cho bày hương án chỉnh tề rồi tự mình đem văn võ ra khỏi doanh đón «sắc».

Trống chiêng được dàn đi rước, Tín và tướng tá rước Sắc vào Trung-quân làm lễ xong mở ra đọc. Sắc như sau :

«Đạo làm Tướng, chức vụ được tự chuyên các việc ngoài biên khổn. Nếu không có «pháp» không đủ uy để chế ngự ba quân, không sáng suốt thì phục sao được lòng chúng.

«Vì thế mà xưa kia Tôn-Võ phải giết nàng Ngô-cơ, để quân pháp được thi hành đúng chỗ. Không phải Tôn-Võ không biết Ngô-cơ là người yêu của vua, xong «quân pháp» không thiên tư cho người được vua yêu, vì vậy mà quân pháp được thi hành triệt để.

«Việc vừa đây, Đại Tướng Hàn-Tín giết Ân-Cái, không phải không biết Ân-Cái là người thân thích của quả-nhân, xong quân pháp không thiên tư với thân thích của vua, vì vậy mà phải giết một người để răn muôn người khác. Pháp-luật Tín thi hành đúng như Tôn-Võ và hợp với đạo làm Tướng, Trẫm rất vui lòng đẹp ý, nên sai cận thần là Chu-nguyên-Thần đem dê rượu và «sắc» tự tay Trẫm thảo đến khen và mong cố gắng nữa lên lúc buổi đầu để ước thúc tướng sĩ rồi sớm ra Đông chinh để thỏa lòng Trẫm mong đợi. «Nay ban sắc.»

Hàn-Tín đọc sắc xong làm lễ tạ ơn, rồi khoản đãi cận thần, đoạn tiễn tống về sứ giả Triều.

Ngày hôm sau, Hàn-Tín vào triều thực sớm để tạ ơn.

Hán-Vương phủ dụ khen :

— Tướng quân dùng pháp luật, chính nên làm như vậy mới phải.

Tín nói :

— Thần được Bệ hạ ký thác việc ngoài biên khổn, sinh mạng mấy mươi vạn sinh linh hệ trọng ở cả một người là thần, nếu huấn luyện không đúng quân pháp, để mệnh lệnh thiếu sót, rồi một người ngang ngạnh, muôn người trái mệnh hùa theo, quân pháp thần không thi hành được, thì việc Bệ-hạ phó thác cho còn ứng phó sao nổi. Hôm qua mông ơn được Bệ-hạ «thủ sắc» ban khen, Tướng sĩ thấy thế ai cũng cảnh tỉnh, quân pháp nhờ vậy mà thần thi hành được. Ơn to đức lớn ấy thần dù có tan xương nơi trận địa cũng chưa đủ đền đáp Bệ-hạ.

Hán-Vương nghe tâu, vui vẻ khen tả.

Hàn-Tín lạy từ biệt vua rồi ra khỏi triều về «Giáo quân trường», điểm duyệt ba quân xong cho triệu Tiền-phong Phàn-Khoái đến truyền lệnh :

— Tướng-quân được phong chức Tiền-phong, nay xa giá Hán-Vương định theo lối Sạn-đạo thân chinh, nhưng đường lối trước đây bị Trương-Lương đốt cháy, như vậy ba quân tiến qua sao được. Nay giao cho Tướng-quân một vạn nhân phu ra sửa lại các nơi bị cháy bị gẫy và tu chỉnh lại các chỗ hiểm yếu. Ta cho Giáng-Hầu là Chu-Bột, Cức-tân-hầu là Trần-Vũ cùng giúp Tướng-quân trông nom công việc. Hẹn trong một tháng phải xong, nếu không, sẽ chiếu quân pháp xử trị. Tướng quân chớ ngại khó nhọc, nên sớm tới sửa sang cho kịp hẹn.

Khoái nói :

— Lệnh Nguyên-soái truyền ra, tôi đâu dám chậm trễ không tu sửa gấp, nhưng ngại là đường Sạn-đạo rất hiểm trở, đã bị đốt hết cả lối đi lại, mà đường dài liên tiếp nhau hơn 3000 dặm, một tháng sửa xong thế nào được. Nguyên soái có muốn giết Khoái, Khoái xin chịu chết, còn vâng lệnh như vậy Khoái không dám tuân.

Tín nghiêm giọng truyền :

— Làm tới việc quân không được tránh sự khó, người tránh sự khó khăn là bất trung, Tướng quân có tiếng là trung nghĩa xưa nay, lại thêm tài cán minh mẫn, lúc này nên gắng mà lập kỳ công để ba quân có lối tiến, Tín này cũng được tiện đường đông chinh. Sao lại nói thế ?

Ý Phàn-Khoái định cố từ chối, nhưng lại sợ phạm vào cấm lệnh, đành phải vâng mệnh như lời hẹn rồi đem người đi sửa chữa Sạn-đạo.

Nói về Hàn-Tín hôm đó dạy quân sĩ thao diễn, và chỉnh lại hàng ngũ. Cờ chỉ về tả, quân sĩ tiến sang tả, chỉ về hữu, tiến sang hữu, phất về đằng trước, hàng ngũ rầm rập tiến lên phía trước, phất về phía sau, im phăng phắc lui về phía sau. Rồi hợp bốn trận thành một trận, khởi thế là trận «Trường xà» rồi lại chia trận ra làm bốn, thì rõ ràng thành bốn của thong dong, quân sĩ tiến lui có phương pháp, trận thế lúc đóng lúc mở rõ ràng đường lối, cờ quạt nghiêm chỉnh, chiêng trống đều hòa, tiêu chuẩn thẳng mặc rất có qui củ, không sai lầm một li.

Các tướng lớn nhỏ và quân sĩ, thấy Hàn-Tín điều động nhân mã, bày dàn trận thế như vậy, ai ai cũng khâm phục, người nào người ấy đều kính trọng.

Xong đâu đấy, Tín vào tâu với Hán-Vương :

— Thần vâng mệnh thao diễn quân mã, huấn luyện lại giáp sĩ, nay đã được hoàn bị. Xin Bệ hạ ngự xa giá ra quan sát lại cho.

(Còn nữa)

MẠCH LUẬT

(Tiếp theo trang 3)

... ở đâu ?

3) Bà ta hiện là công chức, nếu tôi được kiện, bằng cách sẽ khấu trừ vào lương của bà ta, mà bà ta không chịu thi hành bản án, thì tôi sẽ phải làm sao ?

V.M.T

ĐÁP - Bà chỉ có thể kiện người thiếu nợ tại Tòa dân sự.

Vì người thiếu nợ đã viết giấy khất nợ vậy bà đã có bằng cớ hay ít ra cũng đã có khởi đầu bút chứng về việc cho vay mượn.

Người thiếu nợ là công chức, bà có thể xin Tòa ra án lệnh cho làm sai áp lương và sau đó vào đơn xin công nhận hiệu lực sự sai áp. Và như vậy ông giám đốc ngân khố sẽ trả.

Mách thuốc

— Ô. ĐỖ - THANH - HÀ (Saigòn).

Có thể chích Strychnine và Vitamine B1. Uống Tonicorine sáng 20 giọt chiều 20 giọt.

— Bà TÔN-NỮ-QUỲNH-NHƯ

Có thể chích Bromo « 5 » cách 1 ngày chích 1 ống chích thịt, uống Gardenal infantile un centigr. Mỗi ngày uống 2 viên, trưa và tối trước khi đi ngủ.

— Ô. ĐỖ-DŨNG :

1) Giữa tháng
2) Thuốc Chlorophylle
3) Có thể uống Génatropine
4) Bôi thuốc Arnomel.

— Bà SƠN (Saigòn) :

Phải đi nhà thương Từ-Dũ xin khám bệnh ngay. Để lâu có hại.

NHỨT LÀ các bạc lão thành. Và già phức mỏi đau mình liên miên

Dầu chổi HOA-MỸ thuốc tiên

Xoa vào ít thấy hết liền nhức đau...

TRỊ phong thấp tê bại, té ngã chặt gân, rất cần cho Quý Ông thể thao Quý Bà sau khi sanh đẻ...

Nhãn hiệu hình hai người đã trình tòa không thay đổi.

Đông Y-Sỹ BƯỚM VÀNG kiêm Đd.s. Ng-văn-Nhứ 19-b Ngô-tùng-Châu — Saigon

ANH-VĂN Ng-ngọc-Linh

tại trường LÊ-QUÝ-ĐÔN, 216 Phan-đình-Phùng, Saigon

Hôm nay Khai giảng :

LỚP THÔNG DỊCH VIÊN : Thực tập Dịch và Thông ngôn Khóa học 3 tháng. 6 giờ 1 tuần. Học phí : 350$.

LỚP LUYỆN THI LOWER CERTIFICATE JUNE 1962 : học sách Precis and Composition. Prescribed Books : Khóa học 4 tháng 8 giờ 1 tuần. Học phí 300$.

VÀ CÁC LỚP SƠ ĐẲNG, CẤP TỐC, TRUNG ĐẲNG, THỰC HÀNH và CAO ĐẲNG. CHIỀU và TỐI.

GHI TÊN VÀ HỎI THỂ LỆ TẠI VĂN PHÒNG

Nhà tướng số HUỲNH LIÊN

30 NĂM KINH NGHIỆM

Chuyên môn xem Tử-vi, Chỉ tay. Đoán quẻ bài Tarot theo khoa học Ai-Cập. Cam đoan quả quyết tiên đoán việc đã qua không đúng không nhận tiền thù lao. Việc xảy đến có giấy tờ bảo đảm chắc chắn.

Văn phòng tại 632 Phan-thanh-Giản - Vườn Bà Lớn - Saigon.

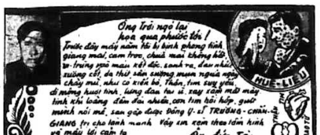

CƯỜNG THẬN TINH Quảng an Hòa

TRỊ : Đau thận, suy thận, yếu thận, đau lưng, dái đêm, bất dương bất lực. Dứt chứng di mộng tinh.

Rất tốt cho nam giới dùng để :

TRÁNG THẬN, BỔI TINH, CƯỜNG LỰC

Hồi phục mau chóng sức khỏe, ngủ yên ăn ngon, bồi dưỡng khí huyết (có bán khắp nơi) Đông dược sĩ Lý-Trác 169 Lê-văn-Duyệt Saigon

— Bổ huyết cho thai phụ — Bồi dưỡng cho thai nhi.

Quí Bà có thai, cần dùng thuốc :

BỔ HUYẾT DƯỠNG THAI QUẢNG AN HÒA

TRỊ DỨT CHỨNG : ụa mửa bợn dạ, bón, người mỏi mệt, thai yếu bụng trằng... Khỏi sợ hư thai, khi sanh đẻ không làm băng, không đau bụng mà lại rất mau, rất dễ, em nhỏ mạnh, dễ nuôi và người mẹ được khỏe khoắn, an toàn lành mạnh. Đó là phương thuốc quí mà quí bà nên lưu ý ! (Có bán khắp nơi) Đông dược sĩ Lý Trác, 169 Lê-văn-Duyệt, Sg.

PHẢI TRỪ Tận gốc bệnh Sởi Đậu BAN TRÁI mới mong khỏe mạnh luôn luôn

Nếu trị không đến nơi đến chốn, ... nhà THUỐC THANH-XA ... Hà-nội ... nay ở 26 Ngô-tùng-Châu Saigon. ... Đông Y sĩ, kiêm Đông Dược sĩ VŨ-DƯƠNG-HOE

ĐÀN ÔNG MÀ CÓ CHỬA ?

Có những người đàn ông bụng bự bằng cái trống, như đàn bà có chửa, ấy tại :

A (Cảm khí độc, nước độc, ... lâm chướng khí.

B) Bị rét ... năm giây dưa, da mặt mét vàng, như người mắc ngã.

C) Hoặc bởi khí trướng, huyết trướng, thủy trướng (hễ lấy nước ra thì bụng xẹp, vài hôm lại phình to trở lại) thực tích trướng da bụng dày, nước da huỳnh đảng tay chân mình mặt phù thũng, ăn uống không tiêu nên hàn nơi ngực, trong mình mệt nhọc, đại tiểu tiện không thông, bụng càng ngày càng to lên như có chửa. Đông Y-SĨ VÕ-VĂN-VÂN dày công nghiên cứu chế ra thuốc ĐẠI BẠC THẦN CÔNG HOÀN tánh chất kiện tỳ bổ vị, công năng, trầm tương quá quan khai uất, tán khí, công hay trừ 5 bịnh Tích, 6 bịnh Tụ, 7 bịnh Trưng, 8 bịnh Hà, dầu cho lâu mau cũng có thể trị dặng. Đàn ông, đàn bà, già trẻ đều uống dặng. Giá 25đ00 uống 5 ngày. Đông dược-sĩ VÕ - VĂN - THIÊM kế nghiệp. Các hiệu thuốc Việt-Hoa đều có bán.

HÔM NAY, 1-3-62, NGÀY KHAI GIẢNG 10 LỚP MỚI TẠI :

TRƯỜNG ANH NGỮ ZIÊN - HỒNG

8018 đường Bà Huyện Thanh Quan, SAIGON

Hiệu-trưởng : LÊ-BÁ-KÔNG — Giám-Đốc : LÊ-BÁ-KHANH

Bạn nào ghi tên theo học những lớp đã hết chỗ, xin bằng lòng đợi tới đợt khai giảng thứ nhì vào ngày 2-4-1962. — Ban giám-đốc kính cáo.

Báo hằng ngày
Đọc gì hay
Đọc Ngôn-Luận

BÉ NGÔN BÉ LUẬN ĐẠI NÁO VIỆT-NAM

của VĂN-HIẾU

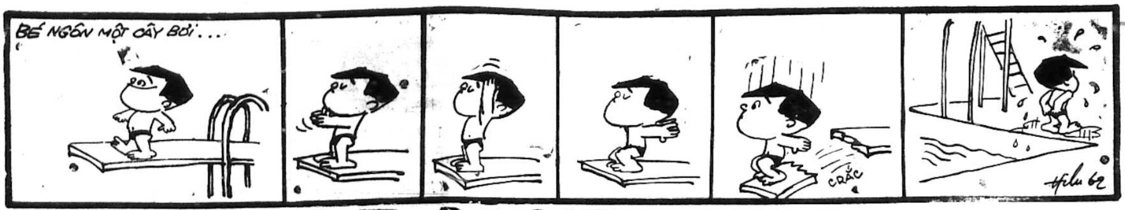

Chúng tôi mời quý bạn thích đi vào « vũ trụ của con số » theo rõi...

NHÀ ẢO THUẬT TOÁN HỌC DAGBERT kẻ có tài tính nhẩm thần tốc

★ CÓ CẦN GIỎI CHỮ MỚI GIỎI TOÁN KHÔNG?

HỒNG DƯƠNG

Năm 1930, trong một cái « lò » ở rạp hát lớn, « thợ tính » đại tài Inaudi đã vô cùng hân hoan và kinh ngạc trước một « thợ tính » trẻ tuổi. Dagbert (bên phải). Lúc đó Dagbert mới 17 tuổi mà đã được Inaudi coi như ngang hàng với ông, đã 63 tuổi.

Chúng tôi cũng phải « dò dẫm », nhưng...

Trả lời câu hỏi tại sao ông lại có thể nhớ được hết và một cách rõ ràng những con số mà người ta đọc cho ông, Dagbert trả lời:

— Để phụ lực cho trí nhớ của tôi, tôi còn có một khả năng thị giác như một chiếc máy hình, trong đó có nhiều mảnh phim. Mỗi khi tôi nhìn vào con số hay nghe đọc một con số thì tức khắc con số đó được ghi rõ rệt lên một chiếc phim. Vì trong trí tôi có nhiều chiếc « phim » như thế nên tôi có thể ghi nhớ tất cả những con số tới mắt tôi hoặc tới tai tôi. Sau đó tôi chỉ việc nhắm mắt « rút » từng chiếc phim ra và đọc lại rồi tính nhẩm. Nhờ vậy, tôi không thể nào lẫn lộn số nọ với số kia.

Trước những phản ứng cực kỳ mau lẹ của Dagbert về các con tính, người ta nêu lên câu hỏi rằng ông đã làm thế nào mà trả lời hầu như là không cần suy nghĩ vậy? Dagbert trả lời như sau:

— Cái gì cũng phải luyện mới thành đúng như câu: « thiên tài

(Xem tiếp trang 2)

(Tiếp theo và hết)

Cứ như thế cho tới khi 15 ô đều có số đầy đủ. Dagbert đi đi lại vài bước rồi ngừng lại (vẫn không nhìn vào bảng số):

— Như vậy là ông (chỉ người viết) đã có 5 số gồm 6 con số. Tôi bắt đầu cộng nhẩm và bắt đầu đi từ bên phải sang bên trái từng con số một.

Thật là thần tình: những con số viết một cách vô tình thế mà Dagbert đã cộng ngon lành y như có sắp xếp sẵn vậy. Trong nháy mắt Dagbert đã ra đáp số:

— Tổng cộng là 2496957.

Ngừng lại một lát, Dagbert lại tiếp lời:

— Bây giờ ông có thể nói những ô theo bất cứ một thứ tự nào tôi sẽ trả lời ngay cái tổng số của những con số đó cho ông coi.

Và Dagbert đã trả lời nhanh như gió mọi câu hỏi đặt ra.

Nói về bí quyết nhờ đó mà Dagbert đã có được những phản ứng rất mau lẹ về những câu hỏi trong lãnh vực con số, ông cho biết như sau:

— Thật ra thì chẳng có gì là bí nhiệm cả. Tôi thấy nó dễ đối với tôi, trong khuôn khổ khả năng của tôi, và kể ra cũng không có gì là khó đối với bất cứ ai. Thoạt đầu, nói cho đúng, tôi cũng cần nhờ tới cái trí nhớ đặc biệt. Nhưng có điều đáng nói là tôi phải yêu con số ghê gớm lắm. Tôi phải sử dụng chính cái tình yêu con số đó đến nỗi tôi không giám để bất cứ một vấn đề gì lẫn quất trong óc tôi. Tôi không giám tập lái xe hơi nữa; vì nếu tôi mà lái xe thì sẽ rất nguy hiểm cho công chúng đi đường. Tôi sẽ mải suy nghĩ về con số và quên phắt là mình đang lái xe ngoài đường. Xem như vậy thì thấy rằng tôi yêu con số đến chừng nào. Thế mà một khi đã yêu cái gì thì ta rất dễ tìm ra nó. Mỗi con số là một bộ mặt thân yêu; ai mà có thể quên được một bộ mặt thân yêu của mình?

Mách Giúp

— Cậu PHẠM ĐỨC CHÂU (Saigon):

a) Có chất amidon, rất có ích cho sự nuôi dưỡng cơ thể. Uống sống pha với đường hoặc đun chín.

b) Không có nhuận trường.

c) Không.

d) Đúng. Nên đem hấp cơm.

e) 12.10.1944: 26.8 Giáp Thân.

— Cô NGÔ-THÙY-HƯƠNG (Saigon):

20-11-1943: 23-10 Quý Mùi.

— Cậu TRỊNH-NGHIÊM (Saigon):

a) Phải qua một kỳ thi tuyển. Nhưng hiện chưa có thông cáo nào nói rõ về vấn đề lập hồ sơ ra sao. Theo giới thạo tin cho biết thì hình như không mất tiền máy bay (từ 16 tuổi rưỡi tới 18 tuổi rưỡi).

b) 8-3 Nhâm Ngọ: 22-4-1942.

— Ông HOÀNG-Đ.-HOÀNG (Saigon):

12-6 Giáp Tý: 13-7-1924.

HÀ-MAI-LAN

HOA THƠM CỎ LẠ

— *Nếu tường xây không chắc mà tường lại cao, thì sự đổ nát đã nằm sẵn ở đó rồi.*

HẬU HÁN THƯ

— **Bàn tay tặng đóa hoa hồng bao giờ cũng còn vương lại chút hương thơm.**

TỤC NGỮ TÀU

— *Đừng nói văn đã này khó, vì nếu khó thì đã không còn là văn đã.*

FOCH

H.M.L. sưu tập

BỊ CÁO STALINE ĐỨNG DẬY!

Theo gót Staline, những tên đồ tể Cộng sản hiện nay — Cút Xếp, Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh, Trường Chinh v.v... — đang ngụp lặn trong vũng máu tội lỗi đỏ rực và hôi tanh.

Staline đã chết. Bởi vậy, chúng ta đã có đủ điều kiện « khách quan lịch sử » để ghi nhận nếp sống tàn bạo của một « ông thánh » Cộng sản và thấu hiểu thủ đoạn xảo quyệt của những kẻ « thừa kế » còn đang sống...

Bài của N.Đ.A.

Thêm một lần thanh toán lẫn nhau trong giới lãnh đạo đảng Cộng Sản

XLII

(Tiếp theo)

« Nếu Staline chỉ còn ngồi lại trên ghế chính quyền vài tháng nữa thôi, thì ngày nay đồng chí Molotov cũng không còn được đọc diễn văn tại đại hội này nữa... »

Người nói câu ấy là chính là Cút Xếp, đệ nhất bí thư của đảng cộng sản. Trong phòng họp của đại hội đảng cộng sản lần thứ 20 (1956), tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn về phía Molotov, đang ngồi trên hàng ghế danh dự, cùng với các đảng viên cao cấp khác trong chính trị cục trung ương...

Molotov vẫn ngồi yên. Bên sau khuôn mặt già dặn của Molotov, thực khó có ai đoán được là ông ta có hưởng ứng lời buộc tội của Cút Xếp hay không?

Trong suốt thời gian 40 năm, Molotov đã từng đứng bên cạnh Staline trong mọi cuộc tranh chấp nội bộ của đảng Cộng sản. Năm 1917, Molotov làm chủ nhiệm tờ Pravda. Sau đó, trong nhiều năm liền, Molotov làm bí thư đảng. Tới năm 1922, Molotov phải nhường chức vị ấy cho Staline. Rồi trong cuộc tranh chấp giữa Trotsky và Staline, chính Molotov là một thủ hạ đắc lực của Staline. Nhờ thế, tới năm 1925, Staline cho Molotov được làm ủy viên của chính trị cục trung ương. Cùng với Staline và Vorochilov, Molotov lập thành một bộ ba luôn luôn sát cánh nhau như bóng với hình.

Nhưng lòng trung thành của Molotov vẫn không giúp ông ta tránh nổi những tàn bạo của Staline. Nhiều lần, trước mặt đông đủ mọi người, Staline đã không tiếc lời nhạo bang Molotov. Nhưng Molotov vẫn cư cúi đầu chịu lép vế. Ngày 23 tháng 8 năm 1939, giữa buổi lễ ký hiệp ước thân thiện Hitler-Staline (*Một hiệp ước bị đi đã làm bùng nổ cuộc chiến tranh thế giới thứ hai*), ngay trước mặt đại diện Đức Quốc Xã là **Ribbentrop**, Staline cũng cư chế riễu Molotov một cách đầy lố bịch.

Nhưng sau chiến tranh thứ hai, Staline mới bắt đầu chán ngán Molotov. Hồi tháng 10 năm 1952, Staline ra lệnh bắt giam vợ của Molotov là **Paulina Jemtchouchina**. Theo kế hoạch của đảng cộng sản, Paulina được giao trách vụ trông coi về kỹ nghệ mỹ phẩm của Nga Sô Viết. Paulina là một trong những « bà lớn » có uy quyền nhất của chế độ Cộng sản. Năm 1939, Staline đã thích thú Paulina đến nỗi dành cho Paulina một ghế ủy viên trong ủy hội Trung Ương đảng (mặc dầu Paulina gốc người do Thái và Staline đang thi hành một chính sách diệt trừ người Do Thái).

Thế mà tới năm 1952, Staline lại ra lệnh bắt vợ của Molotov, giam vào tù.

Đó là bước đầu của một chương trình thanh trừng vĩ đại, mà một trong những sự kiện chính là việc cải tổ lại chủ tịch đoàn (gồm có 25 ủy viên), biến tổ chức này thành một tổ chức bù nhìn của đảng cộng sản. Trong số những người mà Staline định loại trừ ra khỏi các chức vị quan trọng, có cả những kẻ tai to mặt lớn của chế độ như Molotov, Mikoyan, Vorochilov...

(Còn nữa)

MÁCH LUẬT

Do luật-sư Đ.T. phụ trách

Đã có giấy khất nợ là có thể kiện được rồi!

Cách đây 1 năm, bà X. với tính cách là dì ghẻ của tôi, có đến năn nỉ tôi cho mượn một số tiền. Vì những lý do tình cảm nên tôi không thể chối từ và gom góp có bao nhiêu tôi đưa cả cho bà ta và không có một giấy tờ chi cả. Bà ta hẹn sẽ mượn vào khoảng 1 tháng — Thế rồi từ bấy đến nay bà ta tránh mặt tôi nên tôi cho người đến đòi thì bà ta *viết thư khất nợ*, nhưng vì đã quá lâu nên tôi phải thúc dục, bà ta không những đã không trả và còn thách thức tôi vội những tôi sẽ vô cùng ngoan cố, chẳng hạn như việc bảo tôi cứ việc đem ra tòa.

1) Tôi có thể kiện bà ấy về tội lường gạt được không? hay chỉ có thể kiện dưới hình thức vay mượn thường?

2) Nếu phải kiện cáo tôi sẽ phải

(Xem tiếp trang 2)

GÓP PHẦN NGÔN LUẬN

họa bài « Bí vần thơ của Đồ Nghệ »

Đó kia nung mãi cũng thành vôi,
Muốn họa cho nên phải chịu ngồi.
Mượn vận « Cụ Đào » thêm ý mọn.
Góp phần « Ngôn Luận » tí ti thôi.
Thông tin đứng đắn, không thêm bớt,
Bình luận đàng hoàng, cứ mấy môi.
Cổ động gần xa cùng bạn đọc
Mua tờ « Ngôn Luận » để mà coi.

HẠNH

(Đại lộ Lý-thái-Tổ Sàigòn)

Truyện lạ 4 Phương

CẦN CÂU HÂM NÓNG

Tại các xứ lạnh, đi câu cũng là một cái thú được nhiều người tán thưởng. Các du khách nào có dịp sang thăm viếng Paris, hoặc các thành phố nào có sông hay vũng biển, thường thấy những ông già, có khi là những chàng trai trẻ, yên lặng nhìn nước xem chiếc phao câu có động đậy hay không. Nhưng chết nỗi nhiều hôm trời quá lạnh, cứ cầm cần câu một lúc là tay bị cóng, trẻ đã vậy còn già thì chịu đựng sao nổi?

Cảm thấy điều bất tiện đó, một hãng chế tạo cần câu tại Nữu Ước vừa có sáng kiến chế ra một loại cần đặc biệt mà nơi tay cần có một hệ thống hâm nóng, chạy bằng cồn. Thế là, bắt đầu từ nay các cụ già có thể yên trí lớn ngồi câu, không sợ cóng tay nữa.

MÁY GIẶT TÝ HON

Tại Anh, một công ty chuyên sản xuất các vật dụng trong nhà, vừa đem bán trên thị trường một loại máy giặt tý hon. Chiếc máy giặt bé nhỏ này chỉ rộng có 25 phân X 40 phân. Một chiếc khăn giải giường, cho vào máy với 2 lít nước xà phòng, chỉ 10 phút là sạch tinh tươm.

BÚT CHÌ GIÀNH CHO TRẺ EM HAY VẼ NHẢM

Em nào hay có tính vẽ nhảm lên tường, các bậc cha mẹ nên mua cho các em một loại bút chì đặc biệt (sắp có bán tại Việt Nam); loại bút chì này làm bằng xà phòng, khi các em vẽ chán vẽ chê lên tường, ta chỉ việc lấy khăn tẩm nước lau đi là sạch.

Thơ

Thuần khiết

1

Khoảng buồn lớn lên
Buốt nhói trái tim

Em như cánh chim
Anh hoài đi tìm

oOo

2

Nhạc nhà em buồn
Anh thèm đóa hôn
Nghẹn ngào tâm hồn
Từ biệt cô đơn

oOo

3

Parlez - moi d'amour
Điệu nhạc nào trong mơ
Ngày dại nào ngày xưa
Yêu anh từ hoang sơ

oOo

4

Anh đã phong em làm Hoàng Hậu
Từ dạo lên mười mình mới gặp nhau
Anh đã trót yêu, em có biết đâu
Hoa vẫn cài đầu người yêu mười tuổi

5

Nếu một ngày mai mình làm lễ cưới
Bà tiên đỡ đầu khai mạc dạ hội
Nhạc thiên tiên theo cung tình trổ
Quì dưới chân thề mãi mãi yêu em

NGUYỄN-ĐỨC-NAM

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Cậu giáo

VÂN-SƠN

Tư Phúc vừa cho xe vào ga-ra thì anh bồi đã cung kính đến đứng bên, lắp bắp:

— Bẩm thưa ông, có một cậu học trò xin được vào gặp ông.

Cau đôi lông mày suy nghĩ một lát, Tư Phúc khệnh khạng xách cặp đi lên nhà, quay cổ lại nói với:

— Mở cửa đặt anh ta vào phòng khách.

Một phút sau, anh bồi vào, dắt theo một cậu học sinh trạc 18, 19 tuổi, ăn mặc xoàng xĩnh, dáng điệu ngượng ngập lúng túng. Cậu ta ngả lưng đầu chào rất lễ phép và tay cầm tờ báo tiến đến bên Tư Phúc:

— Thưa ông, cháu đọc báo thấy mấy giòng đăng tìm người dạy trẻ của ông nên cháu lại ngay để mong ông...

Tư Phúc ngắm nghía cậu học trò và ngắt lời:

— Tôi hiểu rồi. Nhưng thời buổi này cái gì cũng khó khăn và đã khó khăn thì rất hay có những chuyện cần phải có... nguyên tắc. Cậu có mang giấy tờ theo không?

Nét mặt cậu học sinh hơi tái đi khi Tư Phúc mào đầu câu chuyện nhưng lại hồng lên ngay khi câu nói đầu vừa chấm dứt, cậu mừng quýnh rút một tập giấy trong túi giở ra bày trước mặt Tư Phúc. Nào là cái bằng Trung Học, nào là giấy chứng nhận đã học hết lớp Đệ Nhị, nào là giấy chứng nhận hạnh kiểm của nhà chức trách địa phương v.v... Liếc qua một lượt Tư Phúc gật đầu ra dáng hài lòng.

Cậu học sinh mừng quýnh lên, giọng lắp bắp:

— Thưa ông chẳng nói dối gì ông, cháu chạy việc hàng bao nhiêu lâu nay mà chẳng được. Giấy chứng nhận hạnh kiểm và tư pháp lý lịch thì cứ ba tháng đã hết hạn nên phải đi xin luôn cực nhọc lắm.

Tư Phúc vào ngay chuyện:

— Tính tôi khó lắm mà các con tôi thì lại khó hơn. Dạy chúng nó không những cần có tài mà lại cần có hạnh nữa. Chả dấu gì cậu, nhà tôi chẳng may mất sớm để lại cho tôi ba đứa con trai, một đứa thì lại còn nhỏ phải bế ẵm. Nhà lại neo người, tôi vì công việc phải đi vắng luôn nên cần có người tin cậy được như cậu chẳng hạn. Vậy bắt đầu từ hôm nay cậu có thể lại đây nhận việc. Tiện thể nói đến chuyện... ngay. Cậu ăn ở luôn đây, mỗi tháng tôi trả cậu 100 đồng tiêu vặt. Chắc cậu chẳng cần gì tiêu nhiều.

oOo

— Cậu Giáo ơi, bế dùm thằng Cu này một tý, nó khóc quá mà tôi còn cần phải làm cho xong ít giấy tờ giao dịch này.

Cậu học sinh, đã biến thành cậu giáo, đang lúi húi dạy hai đứa con trai Tư Phúc làm tính, vội vàng buông bút chạy ù té vào phòng. Một lát sau khi trở ra, cậu như đang đánh vật với đứa trẻ. Nó đầy đành đạch như đỉa phải vôi, cậu giáo dỗ thế nào nó cũng chả nín. Rồi nó bậy be bét cả ra quần áo cậu giáo. Mặt đỏ tía tai nhưng cậu giáo cũng không dám kêu. Cậu chỉ im lìm đi vòng ra phía nhà sau đều cũ với may nước rửa cho đứa bé và luôn thể gột quần áo cho mình.

Cậu vừa đặt được thằng bé xuống ghế trên nhà thì đến lần thằng nhỏ thứ hai đòi cậu giáo dắt vào cầu. Hết thằng thứ hai đến thằng lớn kêu đau bụng.

Tư Phúc ngồi trong buồng nói vọng ra:

— Khổ quá, có đứa ở nó lại đòi về dịp Tết bây giờ vẫn chưa vào. Cậu giáo làm ơn dùm hộ các cháu một tý. Chắc chỉ mấy hôm nữa là nó vào thôi.

Không quen làm lụng bao giờ, cậu giáo nhiều lúc cũng phải chán

muốn bỏ đi. Nhưng nghĩ đến [illegible] chân đi tìm việc chỉ mong có chỗ nuôi cơm để tiếp tục sự học cũng không xong, cậu lại không dám. Cậu nhớ đã có lần cậu viết đến hàng chục bản Tìm việc để gửi đến các báo nhờ đăng giúp, đăng đến hàng tháng trời [illegible] chẳng thấy tăm hơi gì. Mà báo nào cũng vậy, cũng có hàng trăm ngàn học sinh gửi đến như đăng, thì làm sao họ có thể đăng cho một người vài lần, chỉ một lần là cũng đã tốt phúc chán. Nghĩ vậy nên cậu đành nhẫn nhục.

Sống hằng ngày nghẹt... cậu giáo đi ngót nghét nửa tháng rồi mà cậu giáo không hề biết gì về đời tư của ông chủ cả. Cậu chỉ biết đại [illegible] Tư Phúc là một nhà thầu, luôn luôn chạy [illegible]. Một buổi, khi [illegible] Phúc vừa lái xe ra khỏi nhà, bọn trẻ đang lại hụi ngoài vườn, cậu giáo lẻn mở cửa buồng riêng của ông chủ.

Cậu tò mò kéo cái ngăn kéo bàn bên phải, chỉ toàn là giấy tờ chỉ chứa những con số. Cậu kéo ngăn kéo bên trái, cũng vậy. Cậu kéo ngăn kéo giữa, có một vài quyển sổ đầy cộm và một cuốn nhật ký.

Cậu giở quyển nhật ký trước tiên. Cũng lại chỉ toàn là những giòng ghi lại công việc làm ăn từng ngày. Cậu chán ngán toan quẳng giả vào thì cũ thì bỗng mắt cậu liếc thấy trong một trang ở giữa [illegible].

Cậu liền đọc ngấu nghiến để được biết những ý nghĩ thầm kín của ông chủ về công việc làm ăn của mình.

«...Dạo này khó tìm người làm quá. Mình nghĩ ra một cách nhất cử lưỡng tiện: đăng mấy giòng tìm người lên báo. Mất có mấy chục mà chắc chắn là tìm được người làm ngay, hằng ngày chả có hàng trăm người lang thang tìm việc trên mặt báo là gì. Mình sẽ phong cho họ là cậu giáo và thật ra hằng ngày họ vẫn kèm con mình học nhưng đồng thời cũng giúp việc vặt trong nhà luôn thể. Nuôi một người làm bây giờ phải mất ít nhất là 500 $, cũng phải nuôi cơm, đằng này nuôi một cậu giáo chỉ mất 100 bạc mỗi tháng thôi, vị chi là mỗi tháng sẽ dôi ra được 400 đồng».

Mắt hoa lên, cậu giáo không đủ can đảm đọc tiếp nữa. Cậu gục xuống bàn, nước mắt chảy dàn dìa hai bên má.

Nhưng giữa lúc đó có tiếng còi xe hơi ông chủ về. Hoảng hốt cậu giáo vội chạy ra khỏi phòng. Cậu vừa sang đến phòng dạy học thì chợt nghe có tiếng ông chủ và tiếng một người con gái ở bên phòng khách.

Tiếng người con gái (cậu giáo nghe quen lạ):

— Em nghe đâu anh cần một người kèm học cho cháu.

Tiếng ông chủ ngắt như mía lùi:

— Hiện nay anh cũng đã nuôi được một người rồi nhưng lúc nào muốn đuổi mà chẳng được.

Người con gái hoảng hốt:

— Chết chết đuổi sao được. Anh làm thế người ta oán chết.

— Oán cái gì, và lại cái anh chàng này dạy học tồi lắm. Các cháu nó cũng chẳng ưa nữa. Chính anh cũng đã có ý định tìm người thay thế.

— Em có một thằng em trai học lực khá có thể kèm các con anh được. Nó tìm việc mãi mà không có, em thì lại chẳng quen ai để có thể nhờ người ta giới thiệu dùm. Nó chịu khó và kiên nhẫn lắm...

Tiếng ông chủ hấp tấp:

— Ô thế thì em cho nó lại đây. Anh hứa sẽ trông nom thật chu đáo cả về đời sống tinh thần lẫn vật chất cho cậu em. Em của em thì cũng như em của anh. Anh đối với ai cũng rộng rãi thì chẳng lẽ đối với em của người anh yêu quý anh lại còn hẹp hòi hay sao?

— Nhưng cách đây chừng nửa tháng, nó có việc giận em nên nó bỏng nhiên bỏ đi. Anh còn lạ gì tính khí của các thanh niên mới lớn lên, hiếu thắng và thích tự lập, nỗi khi động đến tự ái của các cậu ấy là các cậu ấy nổi xung lên và không còn coi gì là quan trọng nữa.

— Thế bây giờ em có được tin tức gì về...em không?

— Không từ dạo ấy em chẳng gặp được nó nữa. Nó dấu kín địa chỉ không cho ai biết cả. Nhưng nghe đâu, có người tin cho em hay rằng, nó đang kèm trẻ cho một gia đình nào đó và khổ sở lắm lũ lắm. Chắc nó không dám tìm gặp em vì phần còn giận em, phần sợ nếu em biết địa chỉ, em sẽ lại tìm về không cho làm ở đó nữa. Nếu anh nhận cho thì em sẽ đi đăng báo mấy giòng gọi nó về và đem nó đến để gửi gắm anh nhờ anh trông nom hộ cho về sau này nó nên người.

— Ô sao em lại còn phải hỏi anh câu đó. Anh vẫn bảo em muốn là trời muốn, em của em cũng như là em anh, em không được ngại ngần như vậy. Và lại, cậu mà kèm cho các cháu mình thì còn gì bằng nữa. Mai kia khi đã thu xếp xong mọi công việc rồi thì em cũng về đây ở với anh. Như thế là gia đình chúng mình sẽ được đoàn tụ dưới một mái nhà. Anh không còn mong ước gì hơn nữa.

(Xem tiếp trang 2)

Số 72

Tiểu thuyết phóng-tác của HOÀNG HẢI THỦY

(Tiếp theo)

CHƯƠNG XXIII

Chắc ra ngoài chuồng bò đứng nghỉ một lúc, hắn mới thấy tức, nên hắn trở vào để trả thù em. Hắn hùng hổ xấn đến chỗ em và Xuân ngồi... Hắn nắm lấy tay Xuân, kéo Xuân đứng dậy:

— Đi chỗ khác...! — Hắn quát lên, miệng sùi cả bọt mép, giọng nói của hắn khác lạ hẳn đi vì tức giận, mặt hắn tím bầm và như sưng lên — Đem nó vào phòng riêng của mày mà nói chuyện đi. Nó đến đây thăm mày mà. Nó chỉ biết có mày thôi... chúng mày đưa nhau đi chỗ khác. Để tao ngồi đây..!

Hắn đẩy Xuân ngã dúi, ngã dụi ra khỏi phòng. Em đi theo Xuân. Hắn còn dơ nắm đấm lên dọa em như muốn đánh cả em nữa. Luống cuống em đánh rơi một cuốn sách xuống đất. Thế là hắn phóng chân đá cuốn sách của em bay ra sân như đá một trái banh rồi đóng sập cánh cửa lại.

Có tiếng cười khè khè vang lên. Em vội quay lại: Lão Bộc — đứng ở cửa bếp — đang nhìn chúng em với đôi mắt lé sệch của Lão. Lão đứng dún dẩy, hai tay chắp lại như người xem hát sắp sửa vỗ tay hoan hô:

— Xế lào cũng có ngày thằng đó ló tống cổ cô cậu ra cửa mà..! Người ta biết trước mà! Thằng đó ló bảnh lắm. Ló đâu có ngán ai..! Chính ló mới nà chủ nhà lày mà..! Hế...hế...hế... Đang ốm sao mà ló mới quát đã chạy nọ thế?

Không thèm chú ý đến những câu chế nhạo thô bỉ của lão đầy tớ khốn nạn, em hỏi Xuân:

— Chúng mình đi đâu bây giờ? Em đưa Xuân lên lầu nhé?

Mặt Xuân tái xanh đi. Xuân run rẩy đứng không muốn vững. Trông Xuân lúc ấy thật là thảm hại và dễ sợ quá, U Dần ạ. Hai mắt Xuân trợn lên, mặt Xuân như méo mó đi vì tức giận.

Nắm lấy quả đấm cửa, Xuân lắc mạnh. Nhưng cánh cửa đã được khóa chặt. Xuân gào lên:

— Mở ra, mau..! Mày mà không mở... Tao giết mày. Đồ khốn nạn..! Tao giết mày chết..!

Lão Bộc lại cất tiếng cười nghe như tiếng cóc kêu:

— Hè...hè...hè... Giống y như thằng bố... Tí síu là dọa giết chết người ta... chỉ nói róc... bố bảo cũng chả dám động đến người ta.

Rồi Lão hô lớn vào nhà:

— Mày cứ yên chí, Thiện ơi... Ló không dám nàm gì mày đâu.

Em nắm lấy tay Xuân, kéo Xuân lại. Nhưng Xuân rú lên một tiếng rồi ôm lấy ngực gục xuống. Em kinh hoàng lùi lại. Xuân hộc ra một đống máu tươi... rồi như người bị kinh phong, chàng té nằm trên nền gạch lạnh, mắt trợn trắng dẫy dụa vài cái rồi nằm luôn. Sợ quá, em kêu ầm lên rồi chạy đi tìm chị Dinh. Em kêu tên chị Dinh ầm lên. Chị ấy đang vắt sữa bò ở sau nhà, nghe tiếng em liền chạy vào ngay. Em cuống cả lên không nói ra tiếng được nữa. Em nắm tay chị, kéo chị vào chỗ Xuân nằm.

Nhưng vào đến nơi em càng kinh hoàng khi thấy Xuân không nằm ở chỗ cũ nữa. Thì ra trong lúc em chạy ra nhà sau, Lão Bộc và anh Thiện của U đã khiêng Xuân lên lầu.

Chị Dinh dẫn em lên lầu. Nhưng lên đến hết thang lầu, em bị Lão Bộc ra chặn lại. Lão bảo em « đi về đi, để cho người ta lăm yên. Đừng quấy người ta lữa! » Lão nhất định không cho em vào phòng Xuân. Em đứng ở cầu thang khóc ròng... Mãi đến nửa giờ sau, chị Dinh mới từ trong phòng Xuân trở ra. Chị đưa em xuống nhà dưới và cho em biết rằng Xuân đã tỉnh, nhưng Xuân cứ vật vã, la hét như người nổi cơn điên.

U Dần ạ, lúc ấy em như muốn chết. Em muốn nắm tóc em giựt ra từng mảng. Em khóc đến nỗi mờ cả mắt không còn nhìn thấy gì nữa. « Anh » Thiện của U... cái thằng khốn nạn, lỗ mãng ấy... còn dám đứng trước mặt em. Nó còn thỉnh thoảng dám cất tiếng khuyên em:

— « Thôi mà, đừng khóc nữa! Nín đi! » Hắn dám chối là không phải hắn làm cho Xuân tức giận đến ngất đi. Sau cùng, hắn sợ vì thấy em nói rằng em sẽ về kể hết mọi chuyện với Ba em, và Ba em sẽ nhờ lính Cảnh Sát đến bắt hắn bỏ tù, hắn cũng khóc... hu hu lên lên rồi lùi ra ngoài để cho em khỏi thấy là hắn hèn nhát.

Nhưng, tối hôm đó em vẫn chưa hết nợ với hắn. Đến lúc em về — lúc đó trăng đã gần lặn; chắc phải đến 12 giờ đêm — khi em vừa ra khỏi nhà được chừng vài chục thước thì thấy hắn từ sau một bụi cây ven đường ló đầu ra. Hắn níu lấy dây cương ngựa của em:

— Cô Điệp... — Hắn lúng búng nói — Tôi xin lỗi cô....

Nhưng em tưởng là hắn muốn giết em nên em đã dơ roi quất cho hắn một ngọn vào giữa mặt rồi thúc ngựa chồm đi. Hắn buông cương, thốt ra một câu chửi thề kinh khủng... Khi hắn mở mắt ra được thì ngựa em đã chạy xa rồi.

Đêm hôm đó, về đến nhà, suốt đêm em không ngủ được. Em bồn chồn như người mất trí. Tối hôm sau, em ở nhà không lên Đỉnh Gió, mặc dầu em rất nóng ruột muốn lên thăm Xuân. Suốt ngày, em chỉ sợ thấy người đến báo tin Xuân đã chết. Lúc thì em muốn bận áo chạy lên Đỉnh Gió ngay nhưng em lại sợ gặp mặt Thiện và sợ bị hắn đánh trả thù vì ngọn roi đêm qua.

Qua ngày hôm sau, vẫn không có tin tức gì về Xuân cả. Vào khoảng 5 giờ chiều, chịu không nổi nữa, em trốn ra khỏi nhà, đi bộ lên Đỉnh Gió.

Lên đến nơi, em tưởng là em có thể lẻn vào nhà theo lối cửa sau, rồi len lén lên được phòng Xuân mà không ai biết cả. Nhưng em chưa đặt chân vào đến bếp, lũ chó dữ đánh hơi thấy người lạ đã thi nhau sủa ầm lên.

Em đứng chết trân ở trong bếp. May quá, nghe tiếng chó sủa chị Dinh ra cứu em ngay. Chị ấy thản nhiên cho em biết rằng « cậu Xuân đã khỏe mạnh như thường rồi! Sao mấy hôm nay không thấy em lên chơi? »

Chị đưa em vào phòng khách. U Dần ạ, em mừng quá khi thấy Xuân nằm yên lành trong chiếc ghế dài nệm bông mà chàng vẫn quen nằm trước lò sưởi. Xuân đang đọc một quyển sách của em đem lên cho mượn hôm xảy ra vụ lộn xộn.

Nhưng lạ quá U ạ. Xuân lại làm mặt giận dỗi với em. Xuân bỏ mặc em ngồi đấy cả giờ đồng hồ chẳng thèm nhìn em mà cũng chẳng chịu nói với em tiếng nào cả. Tánh nết Xuân khó chịu quá đi mất.

Có điều làm em lạ nhất là đến lúc chịu mở miệng nói Xuân lại qui tất cả tội lỗi cho em. Xuân bảo em chính là em gây ra vụ lộn xộn đêm nọ. Em là kẻ có lỗi nhất, còn anh Thiện cũng có lỗi, nhưng lỗi chút đỉnh thôi. Thế mới lạ lùng và khó hiểu chớ? Không còn có thể nói năng gì được, em đứng dậy bỏ ra khỏi phòng ngay. Xuân lấy giọng thều thào gọi em lại — « Hồng Điệp ơi, lại tôi bảo cái này! » Chắc Xuân không ngờ rằng em lại bỏ về khơi khơi như thế. Nhưng em đi về luôn, không thèm quay lại.

Qua ngày hôm sau, em ở nhà. Hôm đó, em gần như nhất định không bao giờ trở lên thăm Xuân nữa. Nhưng ở nhà suốt ngày chẳng có ai để nói chuyện — Ba đau, U cũng đau nằm một chỗ — cả ngày quanh quẩn hết ra lại vào, đến tối lại đi ngủ, em buồn quá. Giá mấy hôm đó mà U đừng đau, chắc em cũng chẳng tính đến chuyện trở lên Đỉnh Gió làm chi.

Nhưng cứ suốt ngày hết ra, lại vào, ăn rồi lại ngủ, chẳng có tin tức gì của Xuân cả, em chịu không nổi. Được hai ngày như thế em lại trở lên Đỉnh Gió. Lúc đó, em thấy rằng em trở lại thăm Xuân như vậy là phải, bổn phận của em là phải chăm non, săn sóc cho Xuân. Con ngựa của em đưa em như bay trên con đường lên núi. Lần này, em vào nhà bằng lối cửa trước.

(Còn tiếp)

QUÝ NGÀI muốn biết tường tận và đầy đủ sự hay dở cả đời mình, chỉ có nhà chiêm tinh TỬ VI, triết đoán lý học:

ĐÔNG - XUYÊN

Trên 30 năm kinh nghiệm

Chuyên đoán số TỬ VI, xem CHỈ TAY và xem TRIẾT TỰ trước ở đường Yên-Đổ. Nay tiếp khách tại 298 đường Triệu-Đà Chợ-Lớn (cạnh nhà thờ Tin-Lành, gần ngã ba Trần q-Toản, Triệu-Đà).

Tiếp theo P trang 1

... sĩ quan trực với một số binh sĩ đầy đủ để sẵn sàng đáp ứng với mọi tình thế.

Vào khoảng 7 giờ hơn, sau khi nghe thấy tiếng rít của phi cơ tiếp đó là những tiếng nổ, thoạt đầu người ta còn ngỡ là phản lực cơ đang vượt bức tường âm thanh nên đã tạo ra những tiếng nổ ấy. Nhưng chỉ vài phút sau, người ta bắt đầu nhìn thấy rõ sự thực: hai phi cơ đang bắn phá dinh Độc Lập và bay vòng theo đường bay kể trên. (xem hình in trên bản kẽm)

Hàng trăm khẩu sơn pháo, đại liên khạc đạn

Hai phi cơ tạo phản bay lượn bắn phá tới mấy vòng, mãi đến gần 20 phút sau, các chiến hạm mới nhận được lệnh bắn. Vì đã chuẩn bị sẵn sàng nên chiếc phi cơ thứ nhất, quen như những lần trước bay dọc theo bờ sông, thì lọt ngay vào hàng rào đạn của các chiến hạm.

Hàng trăm khẩu sơn pháo 76 ly, 40 ly, ca nông 20 ly, đại liên 12,7 và 7,62 chĩa nòng lên trời. Đơn vị trực của Bộ Tư-Lệnh Hải Quân bố trí trên lề đường cũng nhất loạt nhả đạn.

Chiếc phi cơ AD 6 do trung úy Phạm phú Quốc lái, trong giây phút bất ngờ không kịp phòng bị và cũng không còn có thể phản ứng kịp nữa, đã bị những loạt đạn đầu tiên bắn trúng vào phía cánh bên trái. Trong số mấy chục chiếc chiến hạm và tiểu đĩnh, cho tới nay người ta cũng chưa rõ là chiếc nào đã lập được chiến công này. Phi cơ do Thiếu úy Cử lái dường như bắt được tin truyền lệnh bắn nên vội và đổi hướng bay.

Đã trục được chiếc phi cơ lên

Chiếc phi cơ bắt đầu bốc cháy, nhưng cũng còn đủ sức bay tới địa phận thành Mỹ An (số báo hôm qua chúng tôi có đăng là bị rớt ở Nhà Bè theo tin trong cuộc họp báo, nay xin minh xác lại) thì đâm đầu xuống sông, cách bờ chừng 20 thước, sau khi liệng hết mấy chiếc hỏa tiễn (rốc kết) xuống bãi sình. Cũng may nếu rớt gần một chút nữa thì trúng vào kho dầu của quân đội và như vậy chắc là sẽ khó lòng tránh khỏi một vụ hỏa hoạn khủng khiếp.

Viên phi công, sau khi phi cơ rớt, chui ra khỏi thân máy bay, dùng phao bơi định tìm cách trốn thì bị đơn vị gác kho dầu bắt sống. Hai binh sĩ đã chèo xuồng ra vớt Trung Úy Quốc dường như tên là Nguyễn văn Hoanh và Dương văn Hột.

Ngày chiều 27-2, hải quân đã dùng tàu trục được chiếc phi cơ từ dưới sông lên.

Tới đây thiết tưởng cũng nên biết qua về đặc tính của loại phi cơ AD6.

Đặc tính của phi cơ AD-6

Hai chiếc phi cơ do bọn tạo phản xử dụng đều thuộc loại phi cơ AD6. Chính danh của nó là Skyraider AD 6. Đó là một loại chiến đấu oanh tạc cơ (assaut bombardement) của Mỹ chế tạo, mỗi bên cánh mang được 6 viên rốc kết (hỏa tiễn) và một trái bom (hai cánh có tất cả 12 viên rốc kết và 2 trái bom). Ngoài ra còn trang bị thêm một ca-nông 20 ly và một đại liên 12-7, có thể bắn tự động.

AD6 có một động cơ và chỉ có một người vừa lái vừa sử dụng các súng ống và máy thả bom. Tốc độ tối đa của nó là 580 cây số một giờ. Nó có thể bay tới một độ cao là 7.620 thước.

Số phận chiếc phi cơ thứ hai ra sao?

Sau khi thấy chiếc phi cơ bạn bị trúng thương, chiếc thứ hai đã bay biến đi đâu một lát rồi mới quay lại tiếp tục bắn phá. Nhưng lần này nó có vẻ khôn ngoan hơn: khi bay ngang sông nó đã bay rộng ra như là để có tránh luồng đạn. Cũng nên biết rằng nơi các chiến hạm đậu là một địa điểm rất thuận lợi cho công cuộc phòng không và phi cơ thứ hai cũng bị trúng đạn.

Đơn vị Thủy quân lục chiến cũng bị xạ kích

Trong lúc thấy hai chiếc phi cơ tạo phản lộng hành trên không, để trợ giúp đơn vị bạn, Hải quân lục chiến đóng mạn Thị - Nghè cũng bắn lên nhiều loạt đạn. Hành động ấy đã bị viên phi công trả đũa lại. Nhiều loạt đạn ca nông 20 ly và 12,7 bắn xuống doanh trại của đại đội Vận Tải Hải quân lục chiến.

Sự thiệt hại chưa rõ.

Còn một quả bom chưa nổ trong dinh Độc lập

Như người ta đã biết, trước khi thả bom xuống dinh Độc Lập, cả hai chiếc phi cơ đều mở đầu bằng những loạt đạn đại liên rồi rốc kết. Phía tả dinh bị sập hẳn. Ngoài ra về phía mặt đường Công Lý, ngay chỗ cửa ra vào cũng một ngôi nhà bị bom đạn bắn sập.

Nguồn tin mới nhất cho hay có một người ở trong dinh bị chết và một số khác bị thương. Người ta cũng còn thấy một quả bom thả xuống nhưng chưa nổ. Vào chiều 27-2, một chuyên viên của Quân đội đã được cử tới dinh để tháo kíp quả bom này.

Ngay khi thấy lửa bốc cháy ở trong dinh, người ta đã thấy ba xe cứu hỏa cùng một số xe cứu thương của Bộ Tư Lệnh Hải quân chạy tới tiếp cứu. Ngọn lửa đã bị dập tắt trong một thời gian ngắn.

Cũng như vụ biến cố 11-11, các chiến sĩ Hải quân đã là những chiến sĩ đầu tiên tới ứng chiến.

Phạm phú Quốc, viên phi công bị bắt là người như thế nào?

Đó là một thanh niên ngoài 20 tuổi, chưa lập gia đình, người miền Nam, theo tin khác, là người Quảng Ngãi) bố mẹ còn sống và hiện ở Sàigòn.

Còn viên phi công Nguyễn v. Cử, người miền Bắc, có một vợ bốn con ngụ ở Biên Hoà.

Sự tạo phản của hai viên sĩ quan này có thể có một tổ chức cầm đầu. Giới am hiểu tình thế cho rằng, bọn tạo phản chỉ nhằm gây một sự xúc động tâm lý quần chúng và sự chấn động dư luận.

Những người có ý thức về quân sự lại nhìn sự việc trên một khía cạnh khác. Theo họ thì hành động của hai viên phi công tạo phản kể trên thật là xuẩn động và hết sức chủ quan khinh địch. Nhưng chính trong sự chủ quan khinh địch ấy người ta đã tìm ra nhiều dấu hỏi.

Tại sao đã biết rằng các chiến hạm và tiểu đĩnh đậu dọc theo bờ sông đều có trang bị súng ống phòng không, bọn họ còn bay ngang qua một cách thản nhiên, mà không bay theo một lối khác? Nếu có tình gây sự thiệt hại thì sao họ không bỏ bom ngay từ phút đầu mà dường như lại bắn trước như báo hiệu.

Một trong những kẻ tạo phản đã bị sa lưới. Chắc chắn rằng rồi đây sự thật sẽ phải được soi sáng.

Sự thực về sự ứng chiến của Không Quân

Theo một nguồn tin chính xác thì 5 phút sau khi súng nổ đã có tin và lệnh của Tổng Thống Phủ cho Bộ T.L.K.Q hay là Dinh Độc Lập bị oanh tạc, và Không quân phải ứng phó.

10 phút sau, một thời gian kỷ lục (vì ngày thường phải 20 phút sửa soạn một khu trục cơ mới cất cánh được) hai (chứ không phải 4 như tin VTX) chiếc phi cơ của Phi Đoàn ở Biên Hòa đã bay lên nghênh chiến. Chính Đại Úy chỉ huy Phi Đoàn ở Biên Hòa thân lái một chiếc AD-6.

Nhưng vì không bắt liên lạc kịp với các cơ quan phòng không của các binh chủng, hai phi cơ đó không vượt được hàng rào cao xạ phòng không. Một chiếc bị trúng đạn phải trở về căn cứ, và một chiếc nữa, không sao lọt được làn đạn để vào không phận Đô thành.

Tuy nhiên, sự ứng phó kịp thời do đã được hai phi công tạo phản hay biết và đã khiến chohọhốt hoảng không làm chủ được tình thế. Một chiếc tuy còn đạn được và rốc kết vội bỏ chạy, còn chiếc nữa trúng đạn rớt.

Trong lúc bắn phá, các căn cứ không quân đều được đặt vào tình trạng báo động. Còi báo động hú, là tất cả các phi cơ đều sẵn sàng đợi lệnh.

Tất cả Không Quân đều ngỏ ý tiếc là không có phương tiện phòng không đểbắn phi cơ tạo loạn, và toàn thể đều công phẫn về hành vi chia rẽ ấy.

Cho đến giờ phút này (10 giờ ngày 28-2) lệnh cấm trại ở các căn cứ K.Q. còn được ban hành 100%.

Ngôn Luận

Ngày thứ Năm 1-3-1962

Quan điểm

(Tiếp theo trang 1)

những kỳ thi khác, ***thi tuyển dụng*** *nhân viên. Trong các kỳ thi này, người nào giỏi thì được lựa.*

Có quan niệm như vậy, mới phá bỏ được cái thành kiến cố hữu: học lấy mảnh bằng để kiếm ăn. Vẫn hay học lấy mảnh bằng rồi lo kiếm ăn là ý chí chính đáng của mỗi người. Nhưng ***chỉ lo*** *giựt, cho được mảnh bằng, coi mảnh bằng ấy là cái cứu cánh tuyệt vời, cái chìa khóa duy nhất mở cửa danh vọng thì lại làm khởi sắc cái học từ chương phong kiến, thực dân, đào tạo hết lớp hủ nho đến lớp hủ tây.*

Một khi đã quan niệm đúng đắn về mục đích các kỳ thi tốt nghiệp là ***kiểm soát xem học sinh có học đủ chương trình không,*** *việc tổ chức thi cử sẽ phải sửa đổi lại.*

Không còn những đầu bài lựa chọn như ta thường thấy, khiến người may "trúng tủ" thì cầm cố viết như máy, kẻ không may, dù có học hết chương trình nhưng sách bị mất mấy trang hay cả năm học đau ốm mấy ngày, đành ngậm bút, nuốt hận thi rớt.

Để kiểm xem học sinh có học đầy đủ, đều đặn chương trình từ đầu đến cuối, không sót chương nào, không bỏ môn nào, tại các nước tân tiến người ta làm những bài ***trắc nghiệm*** *(test).*

Với một bản trắc nghiệm gồm độ một trăm câu hỏi rải rác trên khắp chương trình phải làm xong trong một thời hạn ấn định, không còn học sinh nào có thể dở sách ra chép, nhìn ngang nhìn ngửa hay học cầu may nữa.

Sự chấm bài sẽ làm bằng máy vừa công bình, vừa nhanh chóng, chỉ trong vòng 1,2ngày, chấm được hàng ngàn, hàng vạn bài.

Cũng không lo lộ đầu bài. Dù có lộ chăng nữa, học sinh mua được, học đủ một trăm câu hỏi cũng đã học hết cả chương trình và đáng đỗ.

Nhưng hẳn có người cho: thi trắc nghiệm có tính cách máy móc, không đo được cách hành văn, tài bố cục, cách trình bày của học sinh. Trước hết học sinh chỉ có thể trình bày sáng sủa, bố cục rõ ràng phát biểu sáng kiến khi có một cái vốn sở đắc. Sau nữa, trong thể lệ thi cử sau này sẽ có ba phần:

1) Phần trắc nghiệm *để loại những học sinh không học đủ chương trình.*

Qua kỳ này, còn lại một số ít hơn dư.

2) Phần thi viết *đề cuối cùng còn*

3) Phần vấn đáp. *Hai phần sau, hết sức đơn giản, sẽ có dịp bàn đến.*

Trong thế gian, không có việc gì là hoàn toàn. Nhưng, nếu một kỳ thi tốt nghiệp được tổ chức mau lẹ, bớt bất công, bớt gian lận, kiểm soát được trình độ học sinh, không gây tốn kém vô ích cho Quốc gia, không tạo cho con em những thói xấu dối mình, dối người, thiết tưởng cũng nên được xét đến.

NGÔN LUẬN

Tiếp theo G trang 1

1 chủ vựa gạo ở bến Chương Dương bán gạo với giá 620đ. một bao thay vì 570đồng bị mời về bót.

Tịch thu 20 tạ than

Cũng vào sáng 27-2, nhân viên Cảnh sát bắt được 20 tạ than của tiệm H.D. mướn xe ba bánh chở đi đâu để bán chợ đen.

(C.C và SS)

Tiếp theo O trang 1

5) Yêu cầu TỔNG THỐNG và Chánh phủ chấm dứt chánh sách khoan hồng, nghiêm khắc trừng trị những phần tử vô trách nhiệm.

6) Kêu gọi toàn dân siết chặt hàng ngũ sau lưng NGÔ TỔNG-THỐNG, nỗ lực hy sinh để tiếp tục đấu tranh bảo toàn vận mạnh quốc gia dân tộc.

Tiếp theo H trang 1

và gia đình cùng các cộng sự viên được bình an sau vụ tạo phản.

Theo tin Hoa Thịnh Đốn, Đại sứ Mỹ Nolting đã đến viếng Tổng Thống ngay sau khi vụ phản loạn xảy ra. Trả lời các câu hỏi liên quan tới vụ phản loạn, phát ngôn viên bộ ngoại giao Mỹ tuyên bố: không có dấu hiệu nào chứng tỏ có một đơn vị nào khác thuộc Quân đội VNCH liên can đến vụ này. Và Hoa Kỳ không thay đổi chính sách viện trợ Việt Nam.

Tiếp theo N trang 1

— Sàigòn cũng thế, cứ gì ở vườn.

Đáp xong tôi rẽ anh ấy đi sang phía trái ở chỗ có một túp lều lá khuất trong cây. Lúc anh ấy hì hục nhảy lên bẻ bắp chuối thì tôi đã đi hơn ba mươi bước.

Phụp! Tôi té nhào xuống ruộng vì chân bị bất lên trên trời và cột tòn ten trên đầu một ngọn tầm vong. Anh ấy nhảy qua và chạy lại kéo cần để xuống vừa mở trói cho tôi vừa và là:

— Trời đất ơi! Xin lỗi ông, tôi quên dặn. Bẫy này là bẫy đạp tôi gài trước chuồng nhốt gà vịt để phòng khi giặc tự ý đến bắt thì nó bị bẫy trói ngay. Xin lỗi ông! Trời đất, quần áo lấm hết rồi. Cái Việt Cộng đó ông ơi! Ông đừng buồn.

— ...!

(Còn tiếp)

Tiếp theo M trang 1

Nạn chó dại tại Nhatrang?

NHA-TRANG.— Mấy hôm nay, rất nhiều người đã bị chó cắn, trong đó có một công chức nuôi một con chó bẹc giê rất tốt. Con chó bẹc giê này được nuông chiều, cho ăn uống sung túc như chó của nhà tây lúc xưa. Thế mà trưa hôm trước lúc vừa đi làm về người này bị chó vồ cắn rách cả ngực, máu ra xối xả và bất tỉnh. Người ta lo rằng nạn chó dại đã phát hiện tại đây.

(M.P)

Cảm tạ

Chúng tôi thành kính cảm tạ:
— Giáo Hội Tăng Già Bắc-Việt Giác-Minh.
— Quý vị Đại-Đức chùa Từ-Nghiêm.
— Quý vị Đại-Đức chùa Huê-Lâm.
— Hội Phụ nữ Phật-Tử
— Chi Đoàn Công-Chức Cách-Mạng Quốc-Gia Nha Tổng Giám Đốc Thuế Vụ.
— Chi Đoàn Công-Chức Cách-Mạng Quốc-Gia Tỉnh Lâm-Đồng.
— Hiệp Hội Ái Hữu Cựu Sinh Viên Quốc-Gia Hành-Chánh.
— Hội Cựu-Đà Tương-Tế.
— Hội Bắc-Việt Tương-Tế.
— Nghiệp-Đoàn Công Kỹ-Nghệ Dệt áo thung V.N.

Quý Cụ, quý Ông, quý Bà cùng thân bằng quyến thuộc đã có lòng thương đến phân ưu, phúng điếu và đưa linh cữu:

Cụ Bà **LÊ-TIẾN-CHỨC** nhũ danh **Ngô-thị-Cát** hiệu **Diệu-Tường** từ trần ngày 21-2-62 đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối, không khỏi có điều sơ sót, chúng tôi kính xin Quý Cụ, Quý Ông, quý Bà niệm tình tha thứ cho, chúng tôi muôn vàn cảm tạ.

Lê-tiến-Chức và tang gia đồng bái tạ

Tiếp theo D trang 1

NHÀ... VÔ CHỦ?

Cả trăm gia đình ở khách sạn Tân Hòa đường Lê Lợi lấy làm thắc mắc rằng: không hiểu vì sao, đã hai tháng nay, được... "miễn trả tiền" nhà? Chạy đến nộp cho người quản lý như thường lệ, thì quản lý không dám nhận. Hỏi ông chủ bà chúa thì... chẳng biết lầu cao gác vắng của họ ở khu nào? tỉnh nào? Có khi... ở nước nào đây?

Hỏi dò mãi, sau mới biết "hình như" giữa chủ và quản lý có sự "đùn nhau", "nhường" nhau cái số... tiền thuế sáu bảy chục ngàn gì đó!... Cố nài ép cố "nhường" thuế cho nhau, té ra lại xảy cuộc... thưa kiện tại Tòa. Và trong lúc "chờ đợi thủ tục" này, cả cái khách sạn không có... ai đứng ra thâu tiền! Nhà Đèn đã nhiều lần cho người tới "cắt nước", bà con ở đậu lại phải "van vái" xin "tự động" đóng góp để nạp. Điều tối nguy là: vệ sinh, an ninh... không có ai chịu trách nhiệm!

Vậy mong ông chủ nào đó hãy cấp tốc cử quản lý mới, hoặc quý bộ đến nơi, tự tay lo liệu tạm thời mọi việc để yên lòng mọi người... thì hay quá!

THẦY GÒN

Tiếp theo C trang 1

Lực lượng an ninh tịch thu 20 lựu đạn, 1 máy chữ, 1 máy thu thanh transistor, một số đạn dược và tài liệu quan trọng.

Tiếp theo T trang 1

rong, ai ai cũng đều hiểu rằng học vấn là phương tiện chắc chắn để thay đổi địa vị xã hội. Trong một gia đình có con tốt nghiệp Đại Học, thì chẳng mấy chốc, cái cảnh túng trước hụt sau sẽ thay thành khá giả, dư sài. Vì thế, không cần phải tuyên truyền ầm ĩ như ở một vài quốc gia chậm tiến khác, các bậc phụ huynh Việt Nam đều rằng cho con em ăn học, xa đến đâu hay đến đó, mặc dầu cảnh nhà có bần cùng đến đâu. Nhưng rằng sức là một chuyện, còn có thể trang trải phí tổn học vấn là một chuyện khác.

(Còn tiếp)

VĂN-PHÒNG THỪA-PHÁT-LẠI PHƯỚC-TUY

PHÁT - MÃI DO LỆNH TÒA

Đến ngày Thứ Bảy Mồng Mười Tháng Ba Dương-lịch năm một ngàn chín trăm sáu mươi hai (10-3-1962) đúng chín (9) giờ sáng.

Theo lời yêu cầu của nguyên đơn NGÔ-THỊ-SỬU, cư ngụ tại số 28, đường Lê Lai SAIGON;

Sẽ giáo giá bán đấu giá công khai tại công sở xã Phước-Lễ (Phước-Tuy) những động sản tịch biên bị đơn PHẠM-NGỌC-BÌNH kê ra dưới đây, để lấy tiền bán được trang trải các số nợ và tổn phí cho nguyên đơn:

— LÔ THỨ NHỨT: Một nhà lều nước mắm lợp 300 tấm thiếc cũ, cột kèo và đòn tay bằng cây dầu còn tốt, 9 gian, dài 36 thước, ngang 8 thước.

RA GIÁ: . . . **8.000$.**

— LÔ THỨ NHÌ: 12 thùng lều không nước mắm lớn tròn bằng cây (1m50 X 1m90 X 2m), còn tốt.

RA GIÁ: . . . **50.000$.**

— LÔ THỨ BA: 6 thùng lều không nước mắm nhỏ tròn bằng cây (1m20 X 1m40 X 1m60) còn tốt.

RA GIÁ: . . . **10.200$.**

Mỗi tiếng trả lên phải ít nhất là 100$00.

Ai đấu giá chót và cao hơn hết thì mua được, giá mua phải trả bằng tiền mặt và thêm tám đồng một trăm (8%) tiền phụ trội.

Phước-Tuy, ngày 26 tháng Hai năm 1962

Thừa-phát-lại đứng thi-hành,
TRẦN-RUY-DƯƠNG

Mục Ngoại Ngân Sách
(Quỹ Doanh Lý KiếnThiết)

CÁO THỊ GỌI THẦU

(LẦN THỨ HAI)
o—o—o—o

ĐỀ MỤC CÔNG TÁC: Công tác đặt hệ thống thoát nước cho 264 căn nhà tại cư xá Trương Minh Giảng.
KINH PHÍ ƯỚC LƯỢNG: 414.206$69
KÝ QUỸ TẠM: 8.000$00
NGÀY, GIỜ VÀ NƠI GỌI THẦU:
Ngày 15 tháng 3 dương lịch năm 1962 hồi 9 giờ tại Văn Phòng Ban Doanh Lý Kiến Thiết số 60 đường Đoàn-thị-Điểm (Saigon).
HẠN NẠP ĐƠN DỰTHẦU: Ngày 13 tháng 3 dl. năm 1962 trưa 17 giờ là hạn chót.
NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ: Phòng Hành Chánh Ban Doanh Lý Kiến Thiết trong ngày, giờ làm việc.

SAIGON, ngày 23 tháng 2 năm 1962
ỦY VIÊN DOANH LÝ
TRẦN VĂN KHOA

Cáo thị đấu thầu công khai

MỤC TIÊU CUỘC ĐẤU THẦU:

Xây cất Khu giải phẫu tại Bệnh viện Phan-Thiết tỉnh Bình-Thuận

NGÀY MỞ THẦU: Đúng 9 giờ ngày 9 tháng 3 năm 1962. Tại Tòa Hành Chánh Tỉnh Bình Thuận.
— ƯỚC LƯỢNG CÔNG TÁC: Chín trăm bảy ngàn, chín trăm sáu đồng mười xu (907.906$10).
— KÝ QUỸ TẠM: Mười lăm ngàn đồng (15.000$00)
— KÝ QUỸ THIỆT THỌ: 1/30 tổng số phí khoản công tác.
Nơi xem điều lệ hồ-sơ đấu thầu và điều kiện sách riêng
— Tổng Nha Kiến-Thiết và Thiết-Kế Đô-Thị (Phòng 26) số 29 bis Phan-đình-Phùng Saigon.
— Tòa Hành Chánh Tỉnh Thuận.
— Ty Kiến-Thiết Tỉnh Bình-Thuận.

Phan Thiết ngày 17 tháng 2 năm 1962
TỈNH-TRƯỞNG TỈNH BÌNH-THUẬN
Trung-tá NGUYỄN-QUỐC-HOÀNG

CIRCUS BERLIN

cáo lỗi dời ngày trình diễn

Vì lý do kỹ thuật, đoàn CIRCUS BERLIN chúng tôi xin cáo lỗi dời ngày trình diễn đến:

Thứ Bảy 3-3-62

(thay vì 28-2-62 như đã loan báo)

Riêng ngày đầu tiên khai diễn này (3-3-62) chỉ diễn **1 xuất thôi, vào 20 giờ 30.**

Các ngày kế tiếp, **2 xuất không thay đổi: 18g45 và 21g30**

Quí vị được thiệp mời danh dự và quí khách đã mua trước vé ngày 28-2-62, xin xem ngày 3-3-62.

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền *đăng quảng cáo mục Rao Vặt: Từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ*

Cần dùng Đại-Lý khắp nơi Hãng sơn HỒ-VĂN 60 — Huỳnh-thúc-Kháng Saigon — Đ.T. 22.633. Điều kiện dễ dàng.

Bán phố lầu đủ điện nước hẻm Bùi Viện. Xin hỏi nhà gần bên số 28/4 đường Hoàng Lương (ngõ Sáu Lèo cũ).

Nhà cho thuê

Nhà lầu lót gạch bông có điện nước số 150/2 Trương tấn Bửu Sàigòn cho thuê. Hỏi địa chỉ trên hoặc 136/9A Trương Tấn Bửu Sài-gòn.

1-3-62 sẽ đặc biệt khai giảng L.T. Cambridge Lower Cert. (Tháng 1 2-62). Public Speaking, Luyện dịch, và Thực hành tại Anh Ngữ **ZIÊN HỒNG**, 80/8 Bà Huyện Thanh Quan.

Nhà

Bán 2 căn nhà lầu liền nhau, luôn điện, nước, giá 165.000$. Xin hỏi đại 612/93 đường Bàn Cờ.

Sang nhà lầu đúc 32m×4m, đủ tiện nghi, cạnh rạp xi-nê, tiện mở cửa hàng. Tiền sang: 220.000$. Tiền nhà tháng 2.000$. Hỏi và xem ngoài giờ làm việc tại 368 Lê-văn-Duyệt Sài-gòn.

Bán 1 biệt thự đầy đủ tiện nghi và nhiều đồ đạc. Xin hỏi 16 Lữ Gia, phía hông trường đua Phú Thọ.

Bán biệt thự lớn, 5 phòng. Có nhà xe, tại đường Hiền-Vương Sg. giá 1.400.000$ — Sở trả 40 mẫu tại Blao giá 1.750.000$. Xin hỏi 232-F Hiền-Vương Sài-gòn.

Nhà bán 110.000$. Đủ tiện nghi. Điện, nước gần trung tâm đô thành. Hỏi tiệm Nghệ-Châu số 2/24 Nguyễn-Cảnh-Chân Saigon.

Cần mua một Lambretta NA3. A thật tốt. Hỏi 323/20 Võ di Nguy Phú Nhuận giờ nào cũng được.

Bài PHÁP VĂN

Kỳ thi T.H.Đ.N.C. và Tú Tài I của Nguyễn-văn-Du và Ng-Phương Anh đã có bán tại các hiệu sách.

Cần thợ ủi Lành nghề 5 người. Cần mua lại một xe Lambretta 3 bánh con tốt. Xin hỏi ông Vạn số nhà 2/4 ấp 9 Trại Đống Đa đường Ngô tùng Châu Gia Định.

Cơm tây nhiều món đặc biệt mỗi bữa 40đ00. Riêng thứ bảy chủ nhật có **Bouillabaisse Civet Lapin** mỗi bữa vẫn 40đ00. Cơm Việt 3 món 25đ. Cơm tháng đưa đến nhà. **Vọng Nguyệt** 27 Nguyễn văn Giai Đakao (qua dãy nhà lầu 3 từng đường 1 chiều lên cầu sắt đi Gia định.)

Trị bịnh lỗ mũi

Nhức đầu, sổ mũi, nghẹt thở, có máu, ra mủ, có thịt dư đều trị khỏi mà không phải mổ.

Nhà thuốc Đô - Nam Đ. D. S Nguyễn-Tự 146 Võ Tánh Saigon.

Fotocopy rẻ nhất, lấy ngay, đủ loại máy 71/J Ng-Huệ Saigon (Hành lang ciné). Cần mua giấy THERMOFAX PHOTOSTAT.

Cần gấp muốn mua 2 xe vận tải GMC 10 bánh có treuil Hỏi Ô. NHU 60A Yên Đổ Saigon.

Chương trình

dạy rút cho người lớn tuổi, đầu Đệ thất đến hết Đệ tứ trong 12 tháng. Bảo đảm đủ sức thi THĐNC. Chỉ nhận 4 người lớn. Hỏi ông An 345 Lê đại Hành (Phú thọ).

Cơm tháng

Ăn và ở trên lầu khiêu vũ trường Tự Do. Hỏi Ô. Phong 63 Luật lập Thành Saigon.

Cần luyện các bạn kém Anh văn để thi vào sở Mỹ (đậu mới lấy đủ học phí) có lớp cho các ngành — thư ký có lương ngay. Hỏi số 207/33 Trần quốc Toản Saigon.

Cần 2 thợ hớt tóc. Hỏi 367B phòng hớt tóc Tràm Hoa đường Petrus-Ký Saigon.

Citroen 11 normal NBH số tay, máy, cardan, sơn đồng toàn mới. Hỏi 160 Trần-đình-Trọng (mời ông đã trả giá 30 ngàn lại thương lượng) từ 15 giờ

Bán rẻ xe Simca đời NBL Hỏi 90 Hồng Bàng Chợ-lớn.

15đ. HỚT TÓC GỘI phong lịch sự, máy lạnh tối tân. Thợ chọn lựa, lễ phép. THỦ-ĐÔ 110 Lê Lợi Saigon. (đã cải tiến hoàn toàn)

Bán xe Plymouth đời NBM, có radio, hoàn toàn tốt hoặc đổi xe nhỏ. Hỏi 104 Công Lý Saigon.

Sang lại một phòng 9thX4th, ban công nhìn xuống đại lộ Lê Lợi, tháng 9 trăm tiền nhà. Hỏi ông Đính ở Tòa báo hoặc 88/19 Lê Lợi.

Expert comptable 30 ans d'expérience diplômé Hautes Etudes commercials cherche poste à Saigon ou ailleurs Mr. Nguyễn-văn-Chất 3A/5 Quang-Trung Đà-Nẵng.

Hủ tiếu Mỹ Tho

Khai trương 15-2-62 tại quán **Nam Thành** 371 Trần-quốc-Toản. Kính mời quý khách đến dùng qua rồi rõ sự thật.

NHẮN TIN

— Yêu cầu Ô. Hùng sang tên gấp chiếc xe số NVD 703. Nếu không tôi sẽ nhờ pháp luật can thiệp.

Kiếm *việc làm? Tìm nơi dạy học? Tìm người nhà? Lạc con? Mất giấy tờ?... Hãy đăng Rao vặt báo Ngôn Luận, kết quả trông thấy*

BẠI CHẾT NỬA THÂN NẰM RŨ LIỆT
HÃY DÙNG
THẢO-NAM-SƠN
ĐƯỢC TẶNG THUỐC THÁNH CỦA BỆNH PHONG-THẤP
DDS LÊ-NG SƠN . 146 LÊ TH TÔN . SAIGON

HÃNG THUỐC
KIM TẤN

Trước ở 22 Lý quốc Sư Hà Nay ở **511 Hai bà Trưng** *trước chợ Tân Định ĐT. Saigon 648 cửa hàng có con cọp lớn*

Chuyên trị: CÁC ÔNG thận suy đau lưng mỏi mệt, di mộng, xuất cân chóng già, các bà máu xấu, đau tử cung, giây chằng, huyết bạch kinh kỳ lên xuống chậm sanh nở, có sanh mà không nuôi dưỡng được.

TRẺ EM ít ăn, ngủ hay lăn lộn đổ mồ hôi, xanh mét, bụng lớn, cho lái uống **CAM SÂM YẾN** bổ t... mập mạnh, các cụ già dùng:

SÂM NHUNG HỔ CỐT KIM TẤN ăn ngon, ngủ khỏe cứng gân cốt, tránh phong tê bại xuội. Học sinh nên dùng BỔ TIM GAN ÓC giúp trí nhớ, học mau thuộc. Các cụ yếu mệt dùng **SÂM NHUNG YẾN** bổ khỏe, CÁC BÀ nuôi con ... gầy ốm uống bổ huyết mẹ khỏe con mập, có các thứ thuốc bào chế sẵn dùng rất tiện. Hen Suyễn Ho lao, Ho, Bổ phổi. Đau bao tử Phong cách đầy hơi, ói, đầy bụng. Thuốc sản hậu các bà sau khi sanh uống rất tốt. Hàng ngày có Đông Y Sĩ coi mạch giúp bệnh nhân.

ĐẠI LÝ CÁC TỈNH

47 Võ-Tánh Qui-Nhơn
5 Nguyễn-Hoàng Nha-Trang
30 Minh-Mạng Đà-Lạt
18 Đông-Ba Huế
280 Trần-hưng-Đạo chợ Tuy-Hòa
41 Khải-Định Đà-Nẵng
Tại chợ Đục-Mỹ Ninh-Hòa
Số 1 dg. Thống Nhất Dầu-Tiếng
Phan-Thiết: tại Định-cư ...
Hải dầu cầu Kè ba lang
Ban-mê-Thuột 18 Đề-Thám lối vào Trần-hưng-Đạo
Saigon 111 Lê-văn-Duyệt nối dài (Ông Tạ)
an mua xương cọp từ 10 kí trở lên

Trần-đình-Ngọ

Nhà Tiên Tri đệ nhất Á-Đông

Mười năm đi du lịch và khảo cứu khoa thần bí học ở nhiều nước trên thế giới như Miến Điện, Miên, Lào, Ai-cập, Tích-lan và Pháp về.

Sẽ chỉ rõ về: Thời vận, làm ăn, mua bán, hên xui, lành dữ, sống chết, công danh, ... cư, kẻ thân, người thù, gia đạo, tình duyên ... bằng một cách chắc chắn.

Đã được rất nhiều thân chủ trong và ngoài nước khen tặng. Có đủ giấy tờ hình ảnh chứng nhận tại văn phòng.

86 Hồ-văn-Ngà Saigon

TRỊ BÓN UẤT ... PILULES DUPUIS

Có trữ bán ... Âu-Mỹ — Tổng phát hành SAIGON ...

Trung-học **HỒNG-LẠC** — 13 — *Hồ-xuân-Hương SAIGON*

Ngày 1-3-1962 mở thêm

TOÁN-LÝ-HÓA luyện thi **Đệ Nhị A** Khóa I chuyên bài tập

Học chiều thứ 3-5-7 từ 4 giờ — 6 giờ

Ghi tên trước — Giáo sư **ĐOÀN-VIẾT-LƯU**

BIOLINE ★★★

Con mình biếng ăn kém chơi...
Bao tiền hộp bột BIOLINE
Cũng mua cho được mà nuôi con mình!

Nuôi con bằng bột

BIOLINE

NỘI TUẦN LỄ
KẾT QUẢ TỐT ĐẸP

Hỏi tiệm thuốc Tây và thực phẩm
Tổng phát hành CIFA 244
Đề Thám Saigon — Tel. 23.150

RADIO AUTO

— Bán và sửa đủ loại, có nhận gắn Radio vào xe hơi. Chuyên sửa Radio auto Pecker automatique và antenne có bảo đảm do chủ nhân tự làm lấy.

PHẤN RADIO (Mécanel cũ) 72 NGUYỄN-CÔNG-TRỨ
(sau Ngân Hàng Quốc Gia V. N.)

TRUNG-TÂM ANH-NGỮ CĂN-BẢN

23C Phạm-hồng-Thái (Ngã sáu) Saigon

Do các G. S. VIỆT - MỸ phụ trách

KHAI GIẢNG NGÀY 5-3-62

Khóa III các lớp mới (sáng, chiều và tối)

- Sơ Cấp, Trung Cấp, Cao đẳng và Thực hành cấp tốc: Direct Method, Practice your English.
- Ngoài ra còn 2 lớp để đào tạo **Thông-Dịch-Viên—Thông ngôn,** mỗi khóa 4 tháng để có đủ năng lực chuyên môn thi vào các sở Mỹ.
- Danh sách các G.S. niêm yết tại trường, số học viên chỉ nhận có hạn định. Mọi chi tiết cần thiết xin liên lạc tại văn phòng T. T. làm việc thường trực tại trường TÂN-THANH.

Trung-Học **TRƯỜNG-SƠN**

129, Lê-văn-Duyệt Sàigòn

Toán Lý-Hóa Tú Tài phần nhất

A và B KHÓA I

Lớp chiều khai giảng 1-3-62 hồi 3 giờ.
Lớp tối khai giảng vào 7 giờ ngày 2-3-62.

Ghi tên và hỏi chi tiết tại văn phòng. Sáng 9g — 10g30, chiều và tối

QUÍ VỊ NÀO CHƯA XEM PHIM **PSYCHO**
HIỆN ĐANG CHIẾU ĐỘC-QUYỀN TẠI RẠP **REX**
CUỐN PHIM HAY NHỨT, RÙNG RỢN NHỨT CỦA:
ALFRED HITCHCOCK ... mời đi coi ngay
CÒN QUÍ VỊ NÀO ... XIN ĐỪNG KỂ
CHUYỆN ... BIẾT HẾT

Phòng trà **ĐỨC-QUỲNH**

19 Cao - Thắng — Có máy lạnh

Với các cô: Thanh Hương, Song-Kim, Kiều-Mai, Kim-Chi, Tuyết-Lan, Băng-Tâm, Mộng-xuân-Lan, Mai-lan-Khánh, Thái-Xuân.

Ban ngày có lớp dạy hát do Đức Quỳnh chỉ dẫn.

ANH VŨ

Nơi tập trung đủ các danh ca Thanh Thúy, Bích Chiêu, Lệ Thanh, Trúc Mai, Thủy Hương, Linh Đa, Triệu Mẫn, Nhật thiên Lan, Yến Hương, Tuyết Lan, Mary Ling, Hoàng An. Tuần lễ thay chương trình hai lần.

REX CHIẾU ĐỘC QUYỀN **PSYCHO**

Cuốn phim kinh dị nhứt của ông Vua Kinh Dị:
Alfred Hitchcock—Anthony Perkins — Vera Miles—
John Gavin — Janet Leigh
T.T. từ 11g sáng. Xuất tối thường lệ. Thứ năm, chủ nhựt, ngày lễ từ 8g sáng

ĐẠI - NAM

Chiếu độc quyền
Les Tartares (Cho vẹn chữ tình)
Orson Welles — Victor Mature
Bella Cortez — Cinémascope
Tô màu — Phụ đề Việt-Hoa ngữ

MAJESTIC SAIGON

Maciste contre le Cyclope
(Xả thân cứu lấy Giang San)
Mitchell Gordon — Chelo Alonso
Hình Dyaliscope - Màu Eastmancolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

KINH-ĐÔ

Maciste contre le cyclope
(Xả thân cứu lấy Giang San)
Mitchell Gordon — Chelo Alonso
Hình Dyaliscope - Màu Eastmancolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

HỒNG-BÀNG

90 Pasteur — T.T. từ 8g.30 đến 23h. Giá vé 12$.17$-22$.
STATUE MYSTÉRIEUSE
(Pho tượng đẫm máu) Anita Ekberg
Phil Carey — Gypsy Rose Lee

VIỆT LONG **DIÊN HỒNG**

Từ thứ Ba 27-2-62 Chiếu lần đầu tiên tại Việt Nam
KHUNG BỐ Ở TOMBSTONE (Panique à Tombstone)
1 xuất phẩm « Western » hoạt động, hấp dẫn, sôi nổi, ly kỳ, vô cùng khốc liệt với cây súng kỳ tài: *George Montgomery.*
Nói tiếng Anh — Phụ đề Việt Pháp ngữ

VĂN - HOA (Máy lạnh)

Phim V. N. **RÀNG BUỘC**
Khánh Ngọc — Anh Tú — Bảy Xê
Xuất 21g. có phụ diễn Tân-nhạc
(Đón coi: **Le Bossu de Rome**)
Tình Trong Ly Loạn

MODERNE

Autant en emporte le vent
(Cuốn theo chiều gió)
với ông vua không ngai!
Clark Gable và Vivien Leigh
Giá vé đặc biệt 7đ 12đ

KINH THÀNH

SAPHO (Bí mật đền Trinh nữ)
với nữ thần quyến rũ: Tina Louise
Kerwins Mathews Cinémascope —
Tô màu — Phụ đề Việt Ngữ
KỲ TỚI: **Nuits d'amérique**

NGUYỄN HUỆ

Học sinh đồng hạng 5đ đến 12h trưa
Le Temps d'aimer et le Temps de mourir — John Gavin
Liselotte Pulver— Don de Fore
Cinémascope. Tô màu. Phụ đề V.N.

CASINO DAKAO

Kể từ thứ Năm 1-3 đến hết 7-3-62
Tina Louise Kerwins Mathews
SAPHO
Bí mật đền Trinh nữ
Màn ảnh Đại Vĩ Tuyến Phim màu
Nói tiếng Pháp Phụ đề chữ Việt
KỲ SAU: **Amerique la nuit**

LONG-VÂN

643 Phan-thanh-Giản (gần ngã Bảy)
Maciste contre le Cyclope
(Xả thân cứu lấy Giang san)
Mitchell Gordon — Chelo Alonso
Dyaliscope — Tô màu — Phụ đề VN

THANH BÌNH *(Máy lạnh)*

27-2 T.T. suốt ngày —5$ 10$
CRIME EN KIMONO
(Chiếc áo Kimono đỏ tía)
Victoria SHAW — Glen Corbert

NAM-VIỆT

T.T. Từ 8g Quân nhân H. sinh 5$
SCARAMOUCHE
(Mỹ nhân như Ngọc, kiếm như Hồng)
Stewart Granger — Eleanor Parker
Janet Leigh — Mel Ferrer
Màu Tech, Nói t. Pháp, Phụ đề VN

VĨNH LỢI

Péter Foss
Le Voleur de Millions
O.W. Fischer — Ingrid Andree
Mari Lane —Màu Eastmancolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

CATHAY

Phim tình cảm tâm lý Xã Hội
Ràng Buộc
Anh Tú, Khánh Ngọc, Bảy Xê
Suất 21 giờ có phụ diễn
Ca Nhạc Kịch và Ảo Thuật Thoi Miên
Không tăng giá vé

KIM-CHÂU
15 - 17 Ng.-văn-Sâm SAIGON

Khởi chiếu từ thứ Ba 27-2-62

10 TUẦN TRONG GÁNH XIẾC

(Le clown et l'enfant) ... phẩm Tecnnicolor của Walt Disney. Với thần đồng Kevin Corcoran — Henri Calvin—Bob Sweeney—Gene Sheldon và chú khỉ Stubbs tinh khôn nhứt Hoa Lệ Ước
Giờ chiếu: 12g10, 13g55, 16g15, 18g30.
Xuất tối 21g có số ghế—Thứ năm, chủ nhựt, ngày lễ thêm 2 xuất: 7g30 và 9g15 sáng.

Thuốc viên
ANTIMALARIA
Chặn ngay các cơn sốt rét

Có chất cây « THƯỜNG-SƠN ». Chuyên trị:
Rét kinh niên, rét dây dưa, chặn các cơn sốt rét.

In tại nhà in riêng của NGÔN LUẬN 86 Lê-Lai—SAIGON
Giámđốc trị sự: Lê-Tâm-Việt—Quản lý: Nguyễn-như-Cương
Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG